

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 141

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 24 februarie 2026

SUMAR

Nr.

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 480 din 20 octombrie 2025 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. II pct. 1 și ale art. III pct. 2 din lege 2–11

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

218. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea modelului și conținutului formularelor „Declarație informativă privind impozitul suplimentar” și „Notificare referitoare la obligația de depunere a declarației informative privind impozitul suplimentar” 12–46
- 3.224. — Ordin al ministrului educației și cercetării, interimar, privind modificarea și completarea Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 6.930/2025 pentru aprobarea programelor școlare asociate disciplinelor prevăzute în Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.350/2025 privind aprobarea planurilor-cadru pentru învățământul liceal cu frecvență zi 47

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 480 din 20 octombrie 2025

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. II pct. 1 și ale art. III pct. 2 din lege

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 9.404 din 24 iulie 2025 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.524A/2025.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate, cu privire la motivele de neconstituționalitate extrinsecă,** formulate în legătură cu încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 111 alin. (1) teza a doua din Constituție, Președintele României susține că **prevederile art. III pct. 2 din legea criticată**, cu referire la art. 45 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, contravin dispozițiilor constituționale potrivit cărora, în cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, **solicitarea unei informări din partea Guvernului este obligatorie.** În acest sens, se arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern, este obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului, atunci când inițiativa legislativă este susceptibilă de a afecta prevederile bugetului de stat. Obligația de a solicita informarea prevăzută de art. 111 alin. (1) teza a doua din Constituție subzistă atât la momentul inițierii procesului

legislativ, cât și ulterior, în cursul derulării acestuia, dacă sunt introduse amendamente cu implicații bugetare.

4. Or, în cauză, dispozițiile de lege criticate au modificat prevederile art. 45 alin. (6¹) și (6²) din Legea nr. 165/2013, statuând că în cazul imobilelor retrocedate foștilor proprietari și care fie sunt ocupate de instituții de învățământ din sistemul de stat, unități sanitare și de asistență medico-socială din sistemul public sau de instituții publice de cultură, fie sunt afectate unor activități de interes public, din învățământ, sănătate, asistență medico-socială sau cultură, finanțate sau cofinanțate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, noul proprietar beneficiază de plata unei chirii, stabilită în funcție de valoarea imobilului, prin raportare la grila notarială valabilă la data încheierii sau prelungirii contractului de închiriere, pentru perioada de 10 ani în care, potrivit dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, există obligația menținerii afectatunii de interes public, iar cuantumul anual al chiriei se stabilește de comun acord. *De lege lata*, potrivit formei în vigoare a dispozițiilor art. 45 alin. (6¹) din Legea nr. 165/2013, cuantumul anual al chiriei nu poate depăși 6% din valoarea construcției, respectiv 4% din valoarea terenului. În cazul construcțiilor cu o suprafață de până la 300 mp, la calculul valorii se aplică grila notarială aferentă construcțiilor cu destinația de locuință, iar în cazul construcțiilor cu o suprafață care excedează limitei de 300 mp se aplică grila notarială aferentă construcțiilor cu destinație de spațiu industrial.

5. Așadar, în urma dezbaterilor din Camera decizională, prin raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități din data de 24 iunie 2025, au fost aduse o serie de amendamente la art. III pct. 2 din legea criticată, prin care s-a eliminat orice plafon al chiriei stabilite de lege, fiind eliminat și textul de lege care distinge modalitatea de calcul al chiriei, în funcție de suprafața construcției, respectiv prin raportare la grila notarială aferentă fie construcțiilor cu destinația de locuință, fie celor cu destinația de spațiu industrial.

6. Astfel, se susține că introducerea acestui amendament, care are un impact bugetar direct, prin antrenarea unor cheltuieli bugetare neestimate și neplafonate, ce implică modificarea prevederilor bugetului de stat, impunea **obligația de a solicita o informare din partea Guvernului cu privire la impactul acestor modificări**, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 58 din 12 februarie 2020, paragrafele 48-50). Se mai susține că inexistența oricăror date despre numărul de imobile vizate, suprafața sau situația juridică a acestora face imposibil de determinat cuantumul chiriilor pe care statul trebuie să le achite

pentru menținerea afecțiunii de interes public, iar lipsa solicitării unei informări în acest sens din partea Guvernului conduce la încălcarea obligației constituționale a Parlamentului în raport cu Guvernul, reglementată de art. 111 alin. (1) teza a doua, atrăgând neconstituționalitatea normei criticate.

7. În ceea ce privește motivele de neconstituționalitate intrinsecă, Președintele României susține că prevederile **art. II pct. 1 din legea supusă controlului de constituționalitate**, cu referire la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în **art. 1 alin. (3) și (5), art. 44, art. 136 și art. 147 alin. (4).**

8. Se susține că, în privința dreptului la retrocedarea imobilelor care au aparținut comunităților minorităților naționale, respectiv cultelor religioase din România, instituit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, prin Decizia nr. 21 din 13 noiembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, s-a stabilit că legislația în vigoare impune condiția *sine qua non* ce trebuie îndeplinită pentru retrocedare, respectiv dovedirea dreptului de proprietate pe care cultul religios l-a avut anterior asupra imobilului revendicat, regulă care se aplică și în privința restituirii imobilelor ce au aparținut minorităților naționale, potrivit art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999.

9. Se susține că, potrivit art. II pct. 1 din legea criticată, care introduce alin. (3¹) în cuprinsul art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, cererea de retrocedare se consideră valabilă în situațiile în care conține „*elemente de identificare generice suficiente pentru întemeierea convingerii*” că solicitantul a fost proprietarul imobilului solicitat. Or, se susține că sintagma „*elemente de identificare generice suficiente pentru întemeierea convingerii*” este neclară, având un caracter foarte mare de generalitate, de natură să genereze confuzii, și arbitrar în aplicarea ei, și schimbă mecanismul instituit de legiuitor privind retrocedarea bunurilor care au aparținut unor culte religioase/comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, având în vedere că, *de lege lata*, potrivit art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, pentru stabilirea dreptului de proprietate solicitantul poate depune începuturi de dovadă scrisă, declarații de martori autentificate, expertize extrajudiciare, precum și orice acte care, coroborate, întemeiază prezumția existenței dreptului de proprietate al acestuia asupra imobilului, la data preluării abuzive.

10. Astfel, se susține că, față de prezumția legală instituită de art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, reglementarea, prin dispozițiile art. II pct. 1 din legea criticată, care introduce alin. (3¹) în cuprinsul art. 4, a regulii potrivit căreia cererea se consideră valabilă în situațiile în care conține „*elemente de identificare generice suficiente pentru întemeierea convingerii că solicitantul a fost proprietarul imobilului solicitat*” este de natură să creeze confuzie cu privire la însăși valorificarea prezumției legale, care se întemeiază pe existența unor probe directe pentru stabilirea dreptului de proprietate, respectiv începuturi de dovadă scrisă, declarații de martori autentificate, expertize extrajudiciare, precum și orice

acte care, coroborate, întemeiază prezumția existenței dreptului de proprietate al acestuia asupra imobilului, la data preluării abuzive. Mai mult, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, dovada preluării abuzive se face tot prin recurgerea la o prezumție legală, pornind de la faptul concret al regăsirii imobilului respectiv în patrimoniul statului.

11. De asemenea, se mai susține că această soluție legislativă vine în contradicție și cu ansamblul celorlalte dispoziții procedurale cuprinse în legislația specială în materie, care impun dovedirea dreptului de proprietate — în sensul celor reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 21 din 13 noiembrie 2023, antereferită. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în aplicarea dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căreia existența unui „bun actual” în patrimoniul unei persoane este în afara oricărui dubiu dacă, printr-o hotărâre definitivă executorie, instanțele i-au recunoscut acesteia calitatea de proprietar și dacă în dispozitivul hotărârii ele au dispus în mod expres restituirea bunului, respectiv transformarea într-o „valoare patrimonială”, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1, a interesului patrimonial ce rezultă din simpla constatare a ilegalității naționalizării este condiționată de întrunirea de către partea interesată a cerințelor legale în cadrul procedurilor prevăzute de legile de reparație și de epuizarea căilor de atac prevăzute de aceste legi (Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, paragrafele 140-142).

12. Astfel, se susține că recurgerea la „*elemente de identificare generice*” este de natură să altereze mecanismul funcționării prezumțiilor legale, respectiv deducția existenței dreptului de proprietate din cunoașterea probelor directe care atestă calitatea de proprietar anterior momentului preluării abuzive a imobilului (începuturi de dovadă scrisă, declarații de martori autentificate, expertize extrajudiciare, precum și orice acte), pe baza raționamentului de la cunoscut la necunoscut. Totodată, se susține că nu există o conexiune logică între art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 și alin. (3¹), introdus prin dispozițiile legale criticate, pentru a da posibilitatea destinatarilor acestora să determine conținutul domeniului reglementat, respectiv aplicarea mecanismului prezumției legale a existenței dreptului de proprietate, pe de o parte, și întemeierea convingerii că solicitantul a fost proprietarul imobilului în discuție pe baza existenței unor elemente de identificare generice suficiente, pe de altă parte. De asemenea, se susține că este neclar dacă sintagma „*elemente de identificare generice suficiente*” se referă la elemente de identificare ale bunului imobil sau la aspecte care dovedesc calitatea anterioară de proprietar a solicitantului, pe de o parte, iar, pe de altă parte, se arată că utilizarea sintagmei „*cererea se consideră valabilă*” are un caracter echivoc, inexact, fiind dificil de înțeles scopul și consecințele juridice pe care le-ar putea antrena. Astfel, se arată că, din perspectiva regimului juridic al nulității, ca sancțiune de drept civil, nu este clar prin raportare la ce anume cererea se consideră valabilă și ce efecte juridice antrenează considerarea ei ca valabilă, respectiv admiterea cererii *de plano*, fără administrarea altor probe, admiterea în principiu a cererii, reținerea cererii și analizarea ulterioară a acesteia etc.

13. Totodată, se susține că absența unor norme tranzitorii creează o insecuritate juridică, atât în privința cererilor aflate în curs de soluționare în procedura administrativă, cât și a celor aflate în procedura judiciară, în ipoteza în care deciziile de retrocedare au fost supuse controlului de legalitate în fața

instanțelor de contencios administrativ, iar, pe de altă parte, securitatea raporturilor juridice civile este afectată și prin momentul la care intervine modificarea procedurii de soluționare a cererilor de retrocedare, respectiv la o distanță de 25 de ani față de momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 și la 26 de ani de la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999.

14. În concluzie, invocând și jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la calitatea actelor normative, respectarea normelor de tehnică legislativă și a principiului securității raporturilor juridice, se susține că, prin generalitatea sa, sintagma introdusă prin art. II pct. 1 din legea criticată, referitoare la *„elemente de identificare generice suficiente pentru întemeierea convingerii că solicitantul a fost proprietarul imobilului solicitat”*, încalcă principiul securității raporturilor juridice și exigențele de calitate a legii, astfel cum acestea decurg din art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și dispozițiile art. 44 și 136 din Legea fundamentală, referitoare la protecția proprietății. Totodată, prin nerespectarea considerentelor Curții Constituționale referitoare la principiul securității raporturilor juridice, se susține că norma criticată contravine și dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

15. În ceea ce privește **criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate în legătură cu prevederile art. III pct. 2 din legea criticată**, cu referire la modificarea art. 45 alin. (6²) din Legea nr. 165/2013, potrivit căruia cuantumul anual al chiriei se stabilește de comun acord cu noul proprietar, se susține că este neclar cum anume va fi determinat cuantumul chiriei, respectiv *„prin raportare la grila notarială valabilă la data încheierii sau prelungirii contractului de închiriere”*, dar, în același timp, *„de comun acord”*. De asemenea, se susține că este neclar ce se întâmplă în situația în care beneficiarul nu este de acord cu cuantumul chiriei și care sunt consecințele pentru derularea unor activități de utilitate publică în cadrul imobilelor respective, aspecte care sunt contrare principiului legalității prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, în dimensiunea sa referitoare la calitatea legii.

16. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

17. **Președintele Camerei Deputaților** consideră că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, apreciază, invocând expunerea de motive a actului normativ criticat, în legătură cu prevederile art. II pct. 1 din legea criticată, că sintagma *„cererea se consideră valabilă în situațiile în care conține elemente de identificare generice suficiente pentru întemeierea convingerii”* nu aduce o neclaritate sau insecuritate a raporturilor juridice, ci, din contră, are scopul de a soluționa o situație practică pentru reparația unei nedreptăți istorice și este menită să fie un instrument pentru garantarea dreptului la proprietate privată. Se mai arată că simplul fapt că în procesul de restituire nu se găsește actul de trecere în proprietatea statului, deși imobilul este în posesia statului și s-a aflat în trecut în proprietatea privată a unei persoane, nu poate duce la nicio „sanțiune” împotriva acelei persoane fizice, statul având obligația de a face, de a repara nedreptatea comisă în timpurile regimului comunist condamnat de regimul democratic actual, iar, pe de altă parte, arată că legea supusă controlului constituțional ajută proprietarii în demersul lor firesc de a-și redobândi proprietatea.

18. În ceea ce privește dispozițiile art. III pct. 2 din legea criticată, apreciază că Senatul, în calitate de primă Cameră

sesizată, a solicitat atât punctul de vedere al Guvernului și informarea Guvernului asupra implicațiilor bugetare, în conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și ale Legii nr. 314/2003 pentru modificarea art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cât și fișa financiară, în conformitate cu prevederile art. 15 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, apreciază că stabilirea chiriei de comun acord, nu numai al proprietarului, ci și al chiriașului, este o soluție legislativă cu un risc mai scăzut asupra implicațiilor bugetare decât riscul pe care l-ar fi prezentat procentul de 8,5% din valoarea construcției, cum era precizat în forma inițială a legii criticate. Prin urmare, se apreciază că nu mai era necesară solicitarea unei noi fișe financiare, întrucât nu exista o diferență majoră a cuantumului chiriei, din punct de vedere legislativ, între forma inițiatorului și forma amendată.

19. Se mai apreciază, în legătură cu prevederile art. III pct. 2 din legea criticată, că afectațiunea publică a imobilului, fără plata unei chirii, ori cu impunerea unei chirii cu care proprietarul să nu fie de acord, ar reprezenta o „continuare a atrocităților comise de fostul regim comunist”, astfel că restaurarea dreptului de proprietate trebuie să fie deplină, incluzând dreptul proprietarului de a fi parte la procesul de stabilire a cuantumului chiriei.

20. **Guvernul** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, apreciază că noul alin. (3¹) al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, introdus prin art. II pct. 1 din legea criticată, este redundant, în condițiile în care dispozițiile alin. (3) și (4) ale art. 4 din același act normativ determină nelimitativ categoriile de documente pe care solicitantul le poate depune în susținerea cererii sale, inclusiv instituirea unei prezumții referitoare la întinderea dreptului de proprietate, prin raportare la cea recunoscută în actul prin care s-a dispus sau s-a pus în executare măsura preluării abuzive. De asemenea, se apreciază că sintagma *„elemente de identificare generice”* are un caracter echivoc, fiind susceptibilă să genereze interpretări neunitare, contrar exigențelor impuse de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Totodată, se apreciază că intervenția legislativă preconizată generează un climat de instabilitate legislativă, ceea ce este de natură să conducă la înfrângerea principiului securității raporturilor juridice civile, principiu ce constituie o dimensiune fundamentală a statului de drept, astfel cum acesta este consacrat în mod expres prin dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală.

21. În ceea ce privește dispozițiile art. III pct. 2 din legea criticată, cu referire la art. 45 din Legea nr. 165/2013, se apreciază, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor art. 111 alin. (1) teza a doua din Constituție. De asemenea, se apreciază că sunt încălcate exigențele de calitate a legii impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, normele contestate fiind lipsite de precizie, întrucât este neclar care grila notarială este avută în vedere la stabilirea cuantumului chiriei. Pe de altă parte, se apreciază că, în măsura în care este avută în vedere grila notarială prevăzută la art. 111 din Codul fiscal, aceasta determină valori/prețuri minime recente de pe piața imobiliară și este destinată stabilirii taxelor, la perfectarea actelor în forma autentică în legătură cu tranzacțiile imobiliare/transferul drepturilor de proprietate asupra proprietăților imobiliare, fiind neclar cum aceste valori/prețuri minime de tranzacționare ar putea fi relevante pentru determinarea chiriei datorate.

22. **Președintele Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

23. Termenul de judecată inițial a fost fixat pentru data de 8 octombrie 2025, când Curtea a amânat începerea dezbaterilor asupra cauzei pentru data de 20 octombrie 2025, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. **Obiectul controlului de constituționalitate**, astfel cum este menționat în actul de sesizare, îl constituie Legea pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

25. Analizând susținerile formulate în motivarea obiecției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul obiecției critică punctual dispozițiile **art. II pct. 1, cu referire la art. 4** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, **precum și ale art. III pct. 2, cu referire la art. 45** din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Prin urmare, Curtea reține că obiectul controlului de constituționalitate îl constituie Legea pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, **în ansamblul său, precum și dispozițiile art. II pct. 1** [cu referire la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000] **și ale art. III pct. 2** [cu referire la art. 45 din Legea nr. 165/2013] din lege, care au următorul cuprins:

„**Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:**

1. La articolul 4, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

«(3¹) Cererea de retrocedare se consideră valabilă în situațiile în care conține elemente de identificare generice suficiente pentru întemeierea convingerii că solicitantul a fost proprietarul imobilului solicitat.

(3²) Solicitantul poate să precizeze oricând obiectul cererii de retrocedare, până la soluționarea acesteia de către Comisia

specială de retrocedare, în situația în care, ulterior depunerii cererii de retrocedare, în urma actelor doveditoare comunicate de către arhive sau alte instituții ale statului, apar noi elemente de identificare ale obiectului cererii față de datele existente la momentul depunerii cererii, dar care nu fac să se schimbe obiectul cererii inițiale.»

„**Art. III. — Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:**

(...)

2. La articolul 45, alineatele (6¹) și (6²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«(6¹) În perioada menținerii afecțiunii de interes public, noul proprietar beneficiază de plata unei chirii, care se stabilește în funcție de valoarea imobilului prin raportare la grila notarială valabilă la data încheierii sau prelungirii contractului de închiriere.

(6²) Cuanțul anual al chiriei se stabilește de comun acord, conform prevederilor alin. (6¹).»

26. Textele constituționale invocate în motivarea obiecției de neconstituționalitate sunt cuprinse în **art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5)** privind calitatea legii, **art. 44 — Dreptul de proprietate privată, art. 111 alin. (1) teza a doua** privind solicitarea obligatorie a unei informări din partea Guvernului, în cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea bugetului de stat, **art. 136 — Proprietatea și art. 147 alin. (4)** referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale.

(1) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

27. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația verificării condițiilor de admisibilitate ale acesteia, prin prisma titularului dreptului de sesizare, a termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și a obiectului controlului de constituționalitate. Dacă primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează să fie cercetate în această ordine, iar constatarea neîndeplinirii uneia dintre ele are efecte dirimante, făcând inutilă analiza celorlalte condiții (Decizia nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 38).

28. Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, întrucât a fost formulată de Președintele României, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind îndeplinită, așadar, condiția de admisibilitate referitoare la titularul dreptului de sesizare.

29. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional, astfel cum se observă din fișa legislativă, legea supusă controlului a fost respinsă de Senat la data de 16 iunie 2025 și adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 25 iunie 2025 și a fost trimisă spre promulgare la data de 5 iulie 2025. Prezenta sesizare formulată de Președintele României a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 24 iulie 2025. Astfel, Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în cadrul termenului de promulgare de 20 de zile (a se vedea Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70, ipoteza a doua), cu respectarea prevederilor art. 77 alin. (1) din Constituție.

30. În vederea analizării admisibilității prezentei sesizări cu privire la cel de-al treilea aspect de admisibilitate — obiectul controlului de constituționalitate, respectiv stabilirea sferei de competență a Curții cu privire la legea dedusă controlului —, Curtea reține că obiectul criticilor îl constituie procedura de adoptare, precum și conținutul normativ al legii adoptate de Parlament, dar încă nepromulgate de Președintele României.

31. În considerarea celor de mai sus, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării formulate, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, ale art. 10, ale art. 11 alin. (1) lit. A.a), ale art. 15 alin. (1) și ale art. 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

(2) Analiza obiecției de neconstituționalitate

(2.1.) Aspecte preliminare

32. Analizând legea criticată, precum și procesul legislativ de adoptare a acesteia, Curtea reține că un deputat aparținând comunităților minorităților naționale a inițiat propunerea legislativă (PI-x nr. 203/2025) pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999, respectiv a Legii nr. 165/2013. În **expunerea de motive** s-a arătat, în legătură cu textele de lege criticate în prezenta sesizare, în esență, că, din cauza lipsei actului normativ/administrativ de preluare/trecere abuzivă în proprietatea statului, în condițiile în care imobilul se află în proprietatea/deținerea statului, este necesară instituirea unei prezumții relative de preluare abuzivă a imobilului, care să opereze în beneficiul foștilor proprietari, întrucât situația depunerii cererilor de retrocedare a unor imobile care au aparținut cultelor religioase din România, fără a fi indicate în detaliu toate elementele de identificare ale imobilelor solicitate, duce la respingerea/invalidarea cererilor de retrocedare, deși cererea de retrocedare conține suficiente elemente „pentru a se considera că solicitantul a deținut în proprietate imobilul revendicat.”

33. Totodată, în ceea ce privește modificarea dispozițiilor art. 45 alin. (6¹) și (6²) din Legea nr. 165/2013, se arată că este necesară eliminarea criteriului discriminatoriu al suprafeței, de 300 mp, pentru spațiile cu destinație de locuință, respectiv spațiile cu destinație industrială, în funcție de care se aplică diferențiat grila notarială, întrucât „nu există o justificare obiectivă (...) ca pentru un imobil care are o suprafață ce depășește 300 mp să i se aplice o chirie aferentă unui spațiu industrial”, având în vedere că unele imobile care fac obiectul retrocedării au destinații precum școli, spitale, instituții de cultură și nu pot fi asimilate unui spațiu industrial. Totodată, se invocă faptul că grilele notariale conțin valori și pentru alte categorii de imobile care nu au o destinație de locuință sau de spațiu industrial și care pot fi avute în vedere la stabilirea chiriei, respectiv imobile — clădiri individuale și anexele acestora, spații comerciale și de birouri, iar suprafața de 300 mp stabilită prin lege nu transformă natura unui imobil în spațiu industrial. Se mai arată și că un cuantum al chiriei stabilit sub forma unui procent din grila notarială, respectiv 6% din valoarea construcției sau 4% din valoarea terenului, nu respectă obligația legală de stabilire a chirii potrivit valorii de piață a imobilelor.

34. Propunerea legislativă a fost respinsă de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, în forma redactată de inițiator, la data de 16 iunie 2025. Anterior, prin Avizul nr. 240 din 14 aprilie 2025, Consiliul Legislativ a avizat favorabil propunerea legislativă, însă la pct. 4 și 5 din aviz se precizează că, „întrucât soluțiile legislative preconizate au implicații asupra dreptului de

proprietate, garantat prin art. 44 din Constituție, (...) în temeiul art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale”. Totodată, **se mai arată, în avizul Consiliului Legislativ, expunerea de motive nu prezintă, între altele, „impactul financiar asupra bugetului general consolidat”**. Se mai arată, la pct. 7 din aviz, că sintagma „*elemente de identificare generice suficiente pentru întemeierea convingerii*”, cuprinsă în art. II pct. 1 din legea criticată, nu întrunește exigențele de calitate a legii, iar soluția legislativă preconizată în art. II pct. 1, pentru introducerea art. 4 alin. (3²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, este susceptibilă să înfrângă principiul securității raporturilor juridice civile, datorată imprevizibilității legii, precum și să contravină dreptului constituțional și convențional la un proces echitabil.

35. După respingerea de către Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, propunerea legislativă a fost înregistrată la Camera decizională, fiind trimisă pentru raport la Comisia juridică, de disciplină și imunități, care, la data de 25 iunie 2025, a depus un raport favorabil, cu un număr de șapte amendamente admise. Propunerea legislativă a fost dezbătută și adoptată de Camera Deputaților în aceeași dată, cu amendamentele propuse prin raportul comisiei de fond. Astfel, în forma legii pentru promulgare se prevede, prin adoptarea unui amendament propus de inițiatorul legii, referitor la modificarea art. 45 alin. (6²) din Legea nr. 165/2013, că stabilirea cuantumului anual al chiriei unui imobil retrocedat cu obligația menținerii afecțiunii publice se face de comun acord cu noul proprietar, iar nu la un nivel de 8% din valoarea construcției, cum era reglementat în forma inițială a proiectului de lege.

(2.2.) Critici de neconstituționalitate extrinsecă raportate la prevederile art. III pct. 2 [cu referire la art. 45 alin. (6²) din Legea nr. 165/2013] din legea criticată

36. Examinând criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în **art. 111 alin. (1) teza a doua**, Curtea reține că, potrivit acestor dispoziții constituționale, **„în cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie”**, iar potrivit art. 111 alin. (1) prima teză, **„Guvernul și celelalte organe ale administrației publice, în cadrul controlului parlamentar al activității lor, sunt obligate să prezinte informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților, de Senat sau de comisiile parlamentare, prin intermediul președinților acestora”**. Textul constituțional stabilește, pe de o parte, obligația Guvernului și a celorlalte organe ale administrației publice de a prezenta informațiile și documentele necesare actului legiferării și, pe de altă parte, modalitatea de obținere a acestor informații, respectiv la cererea Camerei Deputaților, a Senatului sau a comisiilor parlamentare, prin intermediul președinților acestora. Din aceste dispoziții rezultă că legiuitorul constituant a dorit să consacre garanția constituțională a colaborării dintre Parlament și Guvern în procesul de legiferare, instituind obligații reciproce în sarcina celor două autorități publice (a se vedea Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1195 din 14 decembrie 2004, sau Decizia nr. 58 din 12 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 13 martie 2020, paragraful 46). Curtea a mai reținut că în cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern **este obligatorie solicitarea unei informări atunci când inițiativa legislativă afectează**

prevederile bugetului de stat. Această obligație a Parlamentului este în consonanță cu dispozițiile constituționale ale art. 138 alin. (2) care prevăd că Guvernul are competența exclusivă să elaboreze proiectul bugetului de stat și să îl supună spre aprobare Parlamentului. În temeiul acestei competențe, Parlamentul nu poate prestabilii modificarea cheltuielilor bugetare fără să ceară Guvernului o informare în acest sens. Dat fiind caracterul imperativ al obligației de a cere informarea menționată, rezultă că nerespectarea acesteia are drept consecință neconstituționalitatea legii adoptate (Decizia nr. 1.056 din 14 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 23 noiembrie 2007, sau Decizia nr. 767 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 21 februarie 2017, paragraful 52).

37. Totodată, în legătură cu **procedura parlamentară de obținere a acestei informări**, în jurisprudența Curții s-a reținut că art. 111 alin. (1) din Constituție prevede expres și limitativ că relația dintre autoritățile menționate se realizează prin intermediul președinților Camerei Deputaților, Senatului sau ai comisiilor parlamentare. În acest sens sunt și normele regulamentare care detaliază procedura legislativă. Astfel, dând expresie prevederilor constituționale menționate, Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1181 din 27 noiembrie 2024, stabilește în art. 92 alin. (4) că „*În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin. (1), care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele Camerei Deputaților va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, în același termen de 15 zile*”, iar la alin. (6) prevede că, „*Dacă în cursul dezbaterii, în comisia sesizată în fond apar amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele comisiei va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, într-un termen care să se încadreze în termenul de predare a raportului*”. De asemenea, Regulamentul Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 22 iulie 2025, stabilește la art. 88 alin. (3) că „*Propunerile legislative se comunică Guvernului în termen de 3 zile de la prezentarea în Biroul permanent, pentru a se pronunța și în ceea ce privește aplicarea art. 111 din Constituția României, republicată*”, iar la art. 92 alin. (6) prevede că „*Propunerile legislative formulate de senatori și deputați, care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, trebuie să fie însoțite de dovada solicitării informării Guvernului, înaintată prin președintele Senatului, în conformitate cu dispozițiile art. 111 din Constituția României, republicată*” (Decizia nr. 58 din 12 februarie 2020, precitată, paragraful 47, sau Decizia nr. 629 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 28 ianuarie 2019).

38. În legătură cu **procedura de adoptare a unor proiecte legislative care pot pune în discuție cheltuieli bugetare**, în jurisprudența sa referitoare la obligațiile constituționale referitoare la solicitarea fișei financiare care trebuia să însoțească propunerea legislativă [art. 138 alin. (5) din Constituție] sau cea privind solicitarea informării din partea Guvernului [art. 111 alin. (1) din Constituție], Curtea a reținut că, pentru a respecta procedura constituțională de adoptare a unui act normativ care implică o cheltuială bugetară, **este suficient să se facă dovada că Guvernului i s-a solicitat să transmită fișa financiară**. Netransmiterea fișei financiare în termenul legal de către autoritatea publică căreia îi incumbă obligația de a întocmi acest document **nu poate constitui un impediment în**

continuarea procedurii de legiferare (Decizia nr. 58 din 12 februarie 2020, precitată, paragraful 55). Lipsa răspunsului Guvernului la această solicitare nu este de natură să susțină neconstituționalitatea actului adoptat (Decizia nr. 875 din 9 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 27 ianuarie 2021, paragraful 42). A ridica această competență a Guvernului la nivel de regulă constituțională implicit admisă de art. 138 alin. (5) din Constituție ar echivala cu o condiție potestativă pură în sensul că orice lege ce are implicații bugetare ar putea fi adoptată numai dacă Guvernul a întocmit și a transmis Parlamentului fișa financiară. Or, dacă Guvernul nu susține inițiativa legislativă/nu este de acord cu ea și, prin urmare, nu transmite fișa financiară, nu poate bloca procesul legislativ printr-o atitudine omisivă (Decizia nr. 767 din 14 decembrie 2016, precitată, paragraful 59).

39. Aplicând aceste considerente, *mutatis mutandis*, la prezenta cauză și analizând în consecință incidența obligației constituționale de solicitare a informării din partea Guvernului, potrivit art. 111 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală, Curtea **reține că Senatul a solicitat Guvernului punctul de vedere la data de 31 martie 2025**. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, obligația de solicitare a fișei financiare se poate grea atât pe dispozițiile art. 111 alin. (1) din Constituție, dacă inițiativa legislativă afectează deficitul bugetar (diminuează veniturile sau sporește cheltuielile bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat), cât și pe dispozițiile art. 138 alin. (5) din Constituție, dacă implică o cheltuială bugetară (Decizia nr. 443 din 12 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1138 din 25 noiembrie 2022, paragraful 41).

40. Or, așa cum s-a reținut în **jurisprudența Curții** referitoare la procedura constituțională de adoptare a unui act normativ care implică o cheltuială bugetară, **este suficient să se facă dovada că Guvernului i s-a solicitat să transmită fișa financiară, respectiv informarea reglementată de art. 111 alin. (1) teza a doua din Constituție, iar netransmiterea acestora de către autoritatea publică căreia îi incumbă obligația de a întocmi acest document nu poate constitui un impediment în continuarea procedurii de legiferare** (Decizia nr. 58 din 12 februarie 2020, precitată, Decizia nr. 126 din 11 martie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 16 iulie 2025, paragraful 50).

41. Prin urmare, în prezenta cauză, **faptul că Guvernului i s-a solicitat de către Senat să transmită această informare nu echivalează cu încălcarea, în procesul de adoptare a legii criticate, a dispozițiilor art. 111 alin. (1) teza finală din Constituție** (Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 2 martie 2016, paragraful 54).

42. În ceea ce privește **procesul legislativ derulat în cadrul Camerei decizionale**, analizând fișa propunerii legislative, PL-x nr. 203/2025, rezultă că nu i s-a solicitat Guvernului să prezinte informarea asupra implicațiilor bugetare a inițiativei legislative supuse controlului de constituționalitate. În acest sens sunt și cele reținute în punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților asupra prezentei obiecții de neconstituționalitate, prin care se apreciază că „punctul de vedere și informarea Guvernului asupra implicațiilor bugetare, cât și fișa financiară solicitate de Președintele Senatului sunt acoperitoare pentru amendamentul care prezintă un risc mai scăzut asupra eforturilor bugetare și financiare.”

43. Astfel, prin raportul comisiei de fond a fost propus de către inițiatorul legii un amendament referitor la modificarea art. 45 alin. (62) din Legea nr. 165/2013, în sensul că stabilirea cuantumului anual al chiriei unui imobil retrocedat cu obligația

menținerii afecțiunii publice să **se facă de comun acord** cu noul proprietar, eliminându-se atât plafonul maxim de 8% din valoarea construcției, cum era propus în forma inițială a proiectului de lege, precum și limitele procentuale existente în forma legii în vigoare. Curtea reține că autorul obiecției nu a motivat în ce mod soluția legislativă criticată ar fi mai oneroasă decât cea propusă în proiectul inițial al legii sau decât cea aplicabilă în prezent, în ceea ce privește stabilirea chiriei pentru aceste categorii de imobile, și nici cum ar afecta în mod negativ bugetul de stat, neputându-se prezuma, așadar, că stabilirea valorii unei chirii prin acordul părților ar fi în mod implicit mai oneroasă, astfel încât să determine obligația Camerei decizionale de a solicita o nouă informare a Guvernului. În concluzie, Curtea reține că au fost respectate exigențele procedurale cuprinse în art. 111 alin. (1) teza a doua din Constituție, solicitarea punctului de vedere al Guvernului fiind realizată de către Senat (prima Cameră sesizată), critica fiind neîntemeiată.

(2.3.) Critici de neconstituționalitate intrinsecă

(2.3.1.) Analiza criticilor de neconstituționalitate intrinsecă privind dispozițiile art. II pct. 1 (cu referire la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000) din legea criticată

44. Potrivit dispozițiilor art. II pct. 1 din legea criticată, la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 se introduc două noi alineate, potrivit cărora:

„(3¹) Cererea de retrocedare **se consideră valabilă în situațiile în care conține elemente de identificare generice suficiente pentru întemeierea convingerii** că solicitantul a fost proprietarul imobilului solicitat.

(3²) Solicitantul poate să precizeze oricând obiectul cererii de retrocedare, până la soluționarea acesteia de către Comisia specială de retrocedare, în situația în care, ulterior depunerii cererii de retrocedare, în urma actelor doveditoare comunicate de către arhive sau alte instituții ale statului, apar noi elemente de identificare ale obiectului cererii față de datele existente la momentul depunerii cererii, dar care nu fac să se schimbe obiectul cererii inițiale.”

45. De lege lata, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, în vederea stabilirii dreptului de proprietate asupra imobilelor care au aparținut cultelor religioase din România și au fost preluate în mod abuziv, solicitantul trebuie să însoțească cererea de retrocedare de începuturi de dovadă scrisă, declarații de martori autentificate, expertize extrajudiciare, precum și orice acte care, coroborate, întemeiază prezumția existenței dreptului de proprietate al acestuia asupra imobilului, la data preluării abuzive.

46. Prin urmare, forma în vigoare a art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 instituie o **prezumție legală a existenței dreptului de proprietate al solicitantului, care se întemeiază pe probe directe**, respectiv pe începuturi de dovadă scrisă, declarații de martori autentificate, expertize extrajudiciare sau orice acte. Potrivit Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 6 noiembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare, cererea de retrocedare se face distinct pentru fiecare imobil solicitat și cuprinde, între altele, și **datele de identificare a imobilului** solicitat la retrocedare (construcția și terenul aferent).

47. Așadar, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 și normelor metodologice de aplicare a acesteia, **constituie dovezi asupra calității de fost proprietar,**

în primul rând, probele directe, de natură să întemeieze prin ele însele prezumția calității de proprietar anterior momentului preluării abuzive. În subsidiar, art. 4 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 instituie și **două prezumții relative**, potrivit cărora, numai în absența unor probe contrare, se prezumă, în baza mențiunilor din actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus măsura preluării abuzive ori prin care s-a pus în executare această măsură, calitatea de fost proprietar a celui individualizat cu această calitate, precum și existența și, după caz, întinderea dreptului său de proprietate.

48. Totodată, Curtea mai reține că, *de lege lata*, procedura de retrocedare a imobilelor care au aparținut cultelor religioase, respectiv dovedirea dreptului de proprietate al solicitantului, este grefată pe regulile dreptului comun, respectiv pe regulile acțiunii în revendicare. În acest sens, potrivit art. 563 din Codul civil, acțiunea în revendicare este posibilitatea juridică recunoscută titularului dreptului de proprietate de a dovedi existența dreptului de proprietate și de a cere restituirea bunului de la cel care îl deține fără temei juridic. În ceea ce privește **proba dreptului de proprietate asupra bunului revendicat**, înainte de intrarea în vigoare a Codului civil din 2009, aceasta se făcea fie cu înscrisuri doveditoare ale transmisiunilor dreptului de proprietate (convenții, hotărâri judecătorești, tranzacții etc.), fie prin dovedirea dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune sau ocupațiune. După intrarea în vigoare a noului Cod civil, la 1 octombrie 2011, prin art. 885 din cod s-a instituit efectul translativ sau constitutiv de drepturi al înscrierilor în cartea funciară atât între părți, cât și față de terți, pe baza actului sau faptului care a justificat înscrierea. Cu toate acestea, potrivit art. 56 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, dispozițiile Codului civil privitoare la dobândirea drepturilor reale imobiliare prin efectul înscrierii acestora în cartea funciară se aplică numai după finalizarea lucrărilor de cadastru pentru fiecare unitate administrativ-teritorială și deschiderea, la cerere sau din oficiu, a cărților funciare pentru imobilele respective, în conformitate cu dispozițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare. Sub aspect probatoriu, potrivit art. 565 din cod, proba dreptului de proprietate asupra imobilelor înscrise în cartea funciară se face cu extrasul de carte funciară. Singurele situații în care dreptul de proprietate se poate dobândi fără înscriere în cartea funciară sunt cele reglementate în art. 887 din cod, respectiv atunci când acesta provine din moștenire, accesiune naturală, vânzare silită, expropriere pentru cauză de utilitate publică, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege, prin care s-ar admite o dobândire a dreptului de proprietate fără înscriere în cartea funciară. Totodată, având în vedere dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. 56 din Legea nr. 71/2011 privind punerea în aplicare a noului Cod civil, dispozițiile acestuia referitoare la efectul translativ sau constitutiv de drepturi al înscrierilor în cartea funciară, respectiv la proba dreptului de proprietate asupra imobilelor înscrise în cartea funciară se aplică numai după finalizarea lucrărilor de cadastru pentru fiecare unitate administrativ-teritorială și deschiderea, la cerere sau din oficiu, a cărților funciare pentru imobilele respective. Prin urmare, până la această dată, se aplică regulile referitoare la proba dreptului de proprietate existente în sistemul Codului civil din 1864, respectiv acte juridice translativ de proprietate (vânzarea, schimbul, donația, testamentul etc.) sau declarative de drepturi (hotărâri judecătorești, tranzacții etc.) (a se vedea, în acest sens, C. Bârsan, *Drept civil. Drepturile reale principale în reglementarea noului Cod civil*, Ed. Hamangiu, București, 2013, pg. 299-318).

49. În prezenta cauză, prin legea supusă controlului de constituționalitate, legiuitorul intenționează să modifice art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, prin introducerea alin. (3¹), în sensul adăugării unei noi condiții pentru dovedirea dreptului de proprietate, respectiv cererea „se consideră valabilă în situațiile în care conține **elemente de identificare generice** suficiente pentru întemeierea convingerii că solicitantul a fost proprietarul imobilului solicitat”.

50. Or, având în vedere ansamblul dispozițiilor procedurale cuprinse în art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, astfel cum au fost detaliate mai sus, care instituie prezumția legală a existenței dreptului de proprietate pe baza unor probe directe, Curtea reține că **introducerea unei condiții succesive, de natură a întemeia prezumția legală a existenței dreptului de proprietate, în baza unor „elemente de identificare generice”, este de natură să creeze confuzie în privința dovedirii existenței calității de proprietar a solicitantului, prin necorelarea cu mecanismul funcționării probelor indirecte reprezentate de prezumțiile legale** instituite în art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000.

51. Potrivit art. 327 și 328 din Codul de procedură civilă, prezumțiile sunt consecințele pe care legea sau judecătorul le trage dintr-un fapt cunoscut pentru a stabili un fapt necunoscut, iar prezumția legală îl scutește de dovadă pe acela în folosul căruia este stabilită în tot ceea ce privește faptele considerate de lege ca fiind dovedite, partea căreia îi profită prezumția fiind obligată să dovedească faptul cunoscut, vecin și conex, pe care se întemeiază aceasta.

52. Or, în ipoteza normativă instituită prin art. II pct. 1 din legea criticată, cu referire la introducerea alin. (3¹) în cuprinsul art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, faptul vecin și conex, de natură să probeze existența faptului principal, respectiv probarea existenței dreptului de proprietate al solicitantului, este dat de existența unor „elemente de identificare generice”, fără să fie clar dacă aceste elemente se referă la identificarea bunului imobil — construcție sau teren — sau la aspecte care dovedesc calitatea de proprietar și modul de dobândire a dreptului de proprietate asupra bunului revendicat.

53. În ceea ce privește conținutul concret al noțiunii „generice” din cuprinsul sintagmei „elemente de identificare generice” Curtea reține că legiuitorul, atunci când dorește să confere un sens autonom unor concepte, le definește în cuprinsul respectivului act normativ. Pentru celelalte cazuri, definiția conceptelor utilizate de legiuitor este cea uzuală, cuprinsă și în Dicționarul explicativ al limbii române (a se vedea în acest sens Decizia nr. 110 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 5 iunie 2019, paragraful 18, și Decizia nr. 263 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 9 iulie 2019, paragraful 19, sau Decizia nr. 385 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 12 februarie 2021, paragraful 19). Prin urmare, termenul „generice” are semnificația de cuprindere a tuturor cazurilor de același fel și fără a fi precizate, în mod concret, actele sau faptele juridice de natură să probeze existența dreptului de proprietate în patrimoniul solicitantului.

54. Potrivit jurisprudenței constante a Curții, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, referitoare la claritate, precizie și previzibilitate (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și **previzibilă în ceea ce privește efectele sale**. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66). De aceea, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție, numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita.

55. Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, precum și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, Hotărârea din 23 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Ex-regele Greciei și alții împotriva Greciei*, paragraful 79, și Hotărârea din 8 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Fener Rum Patrikligi împotriva Turciei*, paragraful 70) s-a statuat că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la caracterul de *lex certa* al normei (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, precitate, sau Decizia nr. 900 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1274 din 22 decembrie 2020, paragraful 88).

56. De asemenea, potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, iar, potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”.

57. Așadar, față de aceste considerente, **în prezenta cauză, Curtea reține că sintagma „elemente de identificare generice suficiente pentru întemeierea convingerii că solicitantul a fost proprietarul imobilului solicitat” prezintă un grad mare de generalitate, în lipsa precizării, în mod concret, a actelor sau faptelor juridice obiective care fac dovada dobândirii/deținerii dreptului de proprietate asupra bunului revendicat, în patrimoniul solicitantului, la data preluării abuzive.**

58. Pe de altă parte, **întemeierea prezumției de proprietate asupra bunului solicitat pe baza unor elemente generice, iar nu a unor probe directe, este de natură să creeze confuzie în privința aplicării sale, în cadrul procedurii administrative sau judiciare de retrocedare.** Astfel, este neclar dacă organul administrativ, respectiv instanța de judecată, va considera valabilă cererea de retrocedare inclusiv în situația în care aceasta ar fi însoțită de orice elemente de identificare generică a bunului solicitat și fără a fi îndeplinită condiția reglementată în prezent la art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, respectiv când nu au fost

depuse începuturi de dovadă scrisă, declarații de martori autentificate, expertize extrajudiciare, precum și orice acte, pe de o parte, sau, pe de altă parte, va aplica condiția suplimentară nou-introdusă prin dispozițiile legale criticate, coroborat cu îndeplinirea cumulativă a ansamblului celorlalte dispoziții procedurale.

59. În același sens, caracterul echivoc al sintagmei „*cererea se consideră valabilă*” este de natură să pună în dificultate destinatarul normei, respectiv organele administrative sau judiciare competente în aplicarea normelor incidente procedurii de retrocedare, **nefiind clare consecințele juridice** pe care aceasta le antrenează, respectiv dacă aceasta este de natură să complinescă neîndeplinirea condițiilor legale reglementate în prezent de art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 — prezumția legală întemeiată pe probe directe sau aceasta se aplică complementar.

60. **În concluzie, Curtea reține că legiuitorul nu a determinat cu claritate și precizie procedura de revendicare a bunurilor care au aparținut unor culte religioase, ceea ce determină o lipsă de previzibilitate a acestuia.** Așa fiind, prevederile art. II pct. 1 din legea criticată, cu referire la introducerea alin. (31) în cuprinsul art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 nu îndeplinesc condițiile de calitate a legii, de natură să determine o adaptare corespunzătoare a destinatarilor normei juridice, în funcție de ipoteza normativă a acesteia, astfel încât **contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la principiul legalității.**

61. Referitor la susținerile potrivit cărora **prevederile art. II pct. 1 din legea criticată, cu referire la introducerea alin. (31) în cuprinsul art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), cu referire la principiul securității raporturilor juridice**, Curtea reține că, în sensul jurisprudenței sale constante, deși nu este în mod expres consacrat de Constituție, acest principiu se deduce atât din prevederile art. 1 alin. (3) și (5), potrivit cărora România este stat de drept, democratic și social, cât și din preambulul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa. Referitor la același principiu, instanța de la Strasbourg a reținut că „unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice” (Hotărârea din 6 iunie 2005, pronunțată în Cauza *Androne împotriva României*, paragraful 44; Hotărârea din 7 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99). Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabile, pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții (Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, paragraful 92; Hotărârea din 6 decembrie 2007, pronunțată în Cauza *Beian împotriva României*, paragraful 33).

62. Or, din această perspectivă, modificarea procedurii de soluționare a cererilor de retrocedare a imobilelor care au aparținut cultelor religioase, după 25 de ani de la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, denotă **o inconsecvență pe plan legislativ care poate determina aplicări neunitare ale legii**, coroborată cu posibilele interpretări contradictorii ale normelor legale nou-instituite, de către organele investite cu aplicarea lor. Prin urmare, prevederile legale criticate sunt de natură să creeze un climat de insecuritate juridică și **încalcă principiul încrederii legitime a**

cetățenilor în sistemul legislativ, care impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice și stabilitatea regulilor instituite prin acestea.

63. Totodată, insecuritatea juridică este generată și de **absența unor norme tranzitorii**, de natură să asigure o coerență în aplicarea normelor legale nou-introduse, față de faptul că acestea din urmă reglementează condiții procedurale care modifică substanțial cadrul normativ deja existent. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în situația adoptării unor noi acte normative, potrivit art. 54 — *Dispozițiile tranzitorii* din Legea nr. 24/2000, legea trebuie să conțină și dispoziții tranzitorii, care să cuprindă măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ. Dispozițiile tranzitorii trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive (a se vedea Decizia nr. 620 din 4 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 16 aprilie 2019, paragraful 17).

64. Astfel, Curtea reține că omisiunea legiuitorului de a reglementa prin legea criticată norme tranzitorii, menite să asigure coerența cadrului normativ aplicabil în domeniu, reprezintă o încălcare a exigențelor constituționale care consacră principiul securității juridice și principiul încrederii legitime, astfel încât **prevederile art. II pct. 1 din legea criticată, cu referire la introducerea alin. (31) în cuprinsul art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, încalcă și dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept și alin. (5) privind principiul legalității** (a se vedea în același sens și Decizia nr. 846 din 18 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 19 ianuarie 2021, paragraful 41).

(2.3.2.) Analiza criticilor de neconstituționalitate intrinsecă privind dispozițiile art. III pct. 2 [cu referire la art. 45 alin. (62) din Legea nr. 165/2013] din legea criticată

65. Dispozițiile art. III pct. 2 din legea supusă controlului de constituționalitate **modifică art. 45 alin. (61) și (62) din Legea nr. 165/2013, astfel: „(61) În perioada menținerii afecțiunii de interes public, noul proprietar beneficiază de plata unei chirii, care se stabilește în funcție de valoarea imobilului prin raportare la grila notarială valabilă la data încheierii sau prelungerii contractului de închiriere.**

(62) Cuantumul anual al chiriei se stabilește de comun acord, conform prevederilor alin. (61).”

66. În prezent, potrivit art. 45 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, în cazul în care imobilele retrocedate sunt afectate unor activități de interes public din învățământ sau sănătate, finanțate sau cofinanțate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale (imobile ocupate de unități și instituții de învățământ din sistemul de stat — grădinițe, școli, licee, colegii, școli profesionale, școli postliceale, instituții de învățământ superior, imobile ocupate de unități sanitare și de asistență medico-socială din sistemul public — creșe, cămine-spital pentru bătrâni, spitale, centre de plasament, case de copii sau imobilele ocupate de instituții publice de cultură — teatre, opere, biblioteci, muzee, filarmonici, centre de cultură), acestea se restituie foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora, **cu condiția menținerii afecțiunii de interes public pentru o perioadă de 10 ani.**

67. Dispozițiile art. 45 alin. (61) și (62) din Legea nr. 165/2013 au fost introduse prin Legea nr. 65/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 pentru instituirea unui nou termen în care să se finalizeze situația prevăzută la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau

prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 2 aprilie 2015, care a abrogat Hotărârea Guvernului nr. 1.886/2006 pentru stabilirea cuantumului chiriilor aferente imobilelor care fac obiectul prevederilor art. 16 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, ale art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România și ale art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 10 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

68. **Așadar, anterior Legii nr. 65/2015, valoarea chiriei era stabilită, în funcție de valoarea de piață, prin hotărâre a Guvernului.**

69. Potrivit formei în vigoare a art. 45 alin. (6¹) și (6²) din Legea nr. 165/2013, introdusă prin Legea nr. 65/2015, în cazul construcțiilor cu o suprafață de până la 300 mp, respectiv mai mare de 300 mp, la calculul valorii chiriei se aplică grila notarială aferentă construcțiilor cu destinația de locuință, respectiv construcțiilor cu destinație de spațiu industrial, iar cuantumul anual al chiriei nu poate depăși 6% din valoarea construcției, respectiv 4% din valoarea terenului, stabilită conform alin. (6¹).

70. Prin dispozițiile art. III pct. 2 din legea supusă controlului de constituționalitate, legiuitorul păstrează criteriul stabilirii chiriei în funcție de **valoarea imobilului, prin raportare la grila notarială valabilă la data încheierii sau prelungirii contractului de închiriere**, fără să mai păstreze distincția calculului valorii în funcție de suprafața construcției, respectiv 300 mp sau mai mare. Totodată, este eliminată plafonarea cuantumului anual al chiriei, respectiv 6% din valoarea construcției sau 4% din valoarea terenului, și în schimb este introdus criteriul stabilirii cuantumului anual al chiriei *de comun acord* cu noul proprietar, însă „conform prevederilor alin. (6¹)”, și anume la valoarea întregului imobil calculată prin raportare la grila notarială valabilă la data încheierii sau prelungirii contractului de închiriere. Curtea reține că legiuitorul a introdus

acordul părților (*consimțământul*) la alin. (6²) nu doar ca o condiție de validitate pentru încheierea sau prelungirea contractului de închiriere, ci și pentru stabilirea cuantumului anual al chiriei, corelând însă această condiție cu un pretins mod de calcul care ar rezulta din cuprinsul alin. (6¹), astfel cum a fost modificat prin legea criticată. Așadar, se deduce că legiuitorul nu a optat pentru stabilirea chiriei exclusiv pe baza negocierii dintre părți, ca un criteriu unic de calculare a contravalorii chiriei pentru lipsa de folosință a imobilului pe durata celor 10 ani, ci a menținut raportarea la valoarea totală a imobilului stabilită potrivit grilei notariale valabile la data încheierii sau prelungirii contractului de închiriere, fără a stabili însă criterii concrete de calcul precum cele existente în legea actuală. Prin urmare, **Curtea constată că noua soluție legislativă cuprinsă în art. 45 alin. (6¹) și (6²) din Legea nr. 165/2013 nu este clară și predictibilă pentru ca beneficiarii legii, chiar și în situația acordului lor, să stabilească o valoare a chiriei anuale**, nefiind reglementat un mod de calcul bazat pe valoarea totală a imobilului ori pe alți indicatori de calcul precum stabilirea distinctă a unor prețuri pe metru pătrat, în limite maxime sau minime, după caz, în funcție de criterii aflate în marja de apreciere a legiuitorului (natura bunului, suprafața totală a construcției/terenului, starea construcției, valoarea îmbunătățirilor etc.). Simpla menționare a valorii totale a imobilului stabilite conform grilelor notariale ar fi avut relevanță în cazul unei înstrăinări a imobilului pentru determinarea prețului imobilului. Or soluția legislativă introdusă la art. 45 alin. (6¹) și (6²) nu este suficient de clară pentru a permite realizarea scopului normei, respectiv stabilirea valorii chiriei anuale convenite proprietarului imobilului pentru lipsa de folosință a imobilului pe durata legală de 10 ani.

71. Prin urmare, pentru motivele arătate, Curtea reține că **prevederile art. III pct. 2 din legea criticată, cu referire la art. 45 alin. (6¹) și (6²) în privința sintagmei „conform prevederilor alin. (6¹)” din Legea nr. 165/2013 nu îndeplinesc condițiile de calitate a legii, de natură să determine o adaptare corespunzătoare a conduitei destinatarilor normei juridice, în funcție de ipoteza normativă a acesteia, astfel încât contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la principiul calității legii.**

72. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că dispozițiile art. II pct. 1 din Legea pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu referire la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, precum și dispozițiile art. III pct. 2 din legea criticată, cu referire la art. 45 alin. (6¹) și (6²), în privința sintagmei „conform prevederilor alin. (6¹)” din Legea nr. 165/2013, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind aprobarea modelului și conținutului formularelor „Declarație informativă privind impozitul suplimentar” și „Notificare referitoare la obligația de depunere a declarației informative privind impozitul suplimentar”

Având în vedere prevederile art. 2, art. 48 alin. (1)-(8), (12) și (13) și ale art. 49 din Legea nr. 431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 291⁷-291⁹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 843.239 din 4.02.2026,

în temeiul art. 4 alin. (4) și al art. 48 alin. (11) din Legea nr. 431/2023, cu modificările și completările ulterioare, al art. II din Ordonanța Guvernului nr. 1/2026 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și al art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul și conținutul formularului „Declarație informativă privind impozitul suplimentar”, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Formularul „Declarație informativă privind impozitul suplimentar” se completează și se depune conform instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 2. — (1) Se aprobă modelul și conținutul formularului „Notificare referitoare la obligația de depunere a declarației informative privind impozitul suplimentar”, prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Formularul „Notificare referitoare la obligația de depunere a declarației informative privind impozitul suplimentar” se completează și se depune conform instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 3. — (1) Formularul prevăzut la art. 1 alin. (1) și formularul prevăzut la art. 2 alin. (1) se depun la organul fiscal care administrează contribuabilul, care depune formularul în termen de cel mult 15 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare. Acesta este și termenul de plată a impozitului suplimentar.

(2) Prin excepție, pentru primul an de aplicare, declararea și plata impozitului suplimentar, a impozitului suplimentar național, precum și depunerea notificărilor se realizează în termen de cel mult 18 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul contribuabililor care au obligația depunerii formularului „Declarație informativă

privind impozitul suplimentar” și care au optat, în condițiile legii, pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic.

Art. 4. — (1) Formularele prevăzute la art. 1 alin. (1) și la art. 2 alin. (1) se completează, în mod obligatoriu, cu ajutorul programului de asistență asigurat de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(2) Caracteristicile de editare, modul de difuzare, utilizare, păstrare și depunere a formularelor „Declarație informativă privind impozitul suplimentar” și „Notificare referitoare la obligația de depunere a declarației informative privind impozitul suplimentar” sunt prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 5. — Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Pentru aplicarea prevederilor prezentului ordin se utilizează mențiunile de la art. 5 — Prevederi speciale din Legea nr. 431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și structurile subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Adrian Nicușor Nica

DECLARAȚIE INFORMATIVĂ PRIVIND IMPOZITUL SUPLEMENTAR

$\square$ inițială

□ rectificativă

□□□□ index declarație inițială

PUNCTE DE DATE

1. INFORMAȚII PRIVIND GRUPURILE DE ÎNȚEPRINDERI MULTINAȚIONALE / GRUPURILE NAȚIONALE DE MARI DIMENSIUNI

1.1. Identificarea entităţii constitutive care depune declaraţia

1. Societatea-mamă finală este entitatea constitutivă care depune declarația	2. Denumirea entității constitutive care depune declarația	3. Cod de identificare fiscală/ Cod de identificare succesor (CIFs)	4. Rolul entității în grup (nomenclator)	5. Jurisdicția în care este situată entitatea constitutivă care depune declarația (listă jurisdicții)	6. Jurisdicțiile destinate ale schimbului de informații (dacă este cazul) DA (LISTA JURISDICȚII și ce reguli aplică fiecare jurisdicție) NU
Da/Nu					

1.2. Informații generale privind grupul de întreprinderi multinaționale/ grupul național de mari dimensiuni

☐ Grup de întreprinderi multinaționale

☐ Grup național de mari dimensiuni

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

1.2.1. Grupul de întreprinderi multinaționale și Anul fiscal de raportare

1. Denumirea grupului de întreprinderi multinaționale/ grupului național de mari dimensiuni	2. Data de începere a Anului fiscal de raportare	3. Data de încheiere a Anului fiscal de raportare	4. Declarație rectificată
			Da/Nu

1.2.2. Informații contabile generale privind întreprinderea multinațională/națională

1. Situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale (tip)	2. Standardul de contabilitate financiară utilizat pentru situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale	3. Moneda de raportare utilizată pentru situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale (cod ISO) listă jurisdicții

1.3. Structura corporativă

1.3.1. Societatea-mamă finală

1. Jurisdicția societății-mamă finale	Listă jurisdicții
2. Reguli aplicabile?	1. IIR aplicabilă doar entităților constitutive impozitate la nivel redus aflate în alte jurisdicții; 2. IIR aplicabilă atât entităților constitutive impozitate la nivel redus aflate în alte jurisdicții, cât și celor din jurisdicția societății-mamă; 3. UTPR calificată; 4. Impozit suplimentar național calificat (QDMTT)
3. Denumirea societății-mamă finale	
4. NIF al societății-mamă finale	
5. NIF al societății-mamă finale din jurisdicția în care se depune declarația (dacă este diferit și dacă există)	
6. Statutul în sensul normelor	1.Entitate constitutivă 2.Entitate transparentă fiscal 3.Entitate hibridă inversată 4.Entitate hibridă

	5.Entitate principală 6.Entitate de investiții 7.Entitate de investiții în asigurări 8.Entitate exclusă
7. Dacă societatea-mamă finală este o entitate exclusă - Tipul	1.entitate guvernamentală; 2.organizație internațională; 3.organizație nonprofit; 4.fond de pensii; 5.fond de investiții care este o societate-mamă finală; 6.vehicul de investiții imobiliare care este o societate-mamă finală; 7.entitate deținută de una sau mai multe entități excluse conform art. 2, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 431/ 2023; 8.entitate deținută de una sau mai multe entități excluse conform art. 2, alin. (4), lit. c) din Legea nr. 431/ 2023.
8. Jurisdicția în care se consideră că o societate-mamă cu dublă rezidență face obiectul unei IIR calificate (dacă se aplică regulile conform cărora se consideră că societatea-mamă este situată într-o altă jurisdicție, în care nu face obiectul IIR calificate) (dacă este cazul)	<u>Lista Jurisdicții</u>

1.3.2. Entități din grup (altele decât societatea-mamă finală) și membri ai grupurilor de asocieri în participație

1.3.2.1. Entități constitutive și membri ai grupurilor de asocieri în participație

Modificări	1. Modificări față de Anul fiscal de raportare precedent?	Da/Nu
Jurisdicție	2. Jurisdicție 3. Reguli aplicabile?	lista 1. IIR aplicabilă doar entităților constitutive impozitate la un nivel redus din alte jurisdicții; 2. IIR aplicabilă atât entităților constitutive impozitate la un nivel redus din alte jurisdicții, cât și celor din jurisdicția societății-mamă; 3. UTPR calificată; 4. Impozit suplimentar național calificat (QDMTT).
Identificarea entității constitutive, a asocierii în participație sau a filialei asocierii în	4. Denumirea entității constitutive, a asocierii în participație sau a filialei asocierii în participație 5. NIF 6. NIF pentru jurisdicția în care se depune declarația (dacă este cazul)	

participație	7. Statutul în sensul normelor - Entitatea constitutivă care depune declarația va selecta opțiunea/opțiunile relevantă/relevante	1.Entitate constitutivă 2.Entitate transparentă din punct de vedere fiscal 3.Entitate hibridă inversată 4.Entitate hibridă 5.Sediu permanent 6.Entitate principală 7.Entitatea-mamă deținută de acționari minoritari 8.Filială deținută de acționari minoritari 9.Entitate constitutivă deținută de acționari minoritari 10.Entitate de investiții 11.Entitate de investiții în asigurări 12.Entitate constituită ca fond de securizare 13.Asociere în participație 14.Filiala unei asocieri în participație 15.Entitate constitutivă nesemnificativă
Structura de proprietate a entității constitutive, a asocierii în participație sau a filialei unei asocieri în participație	Pentru fiecare entitate care deține participații în capitalurile proprii ale entității constitutive, ale asocierii în participație sau ale filialei unei asocieri în participație: 8. Tipul 9. NIF (pentru entitățile constitutive sau membrii grupurilor de asocieri în participație) 10. Participațiile în capitalurile proprii deținute (procent)	
Dacă entitatea constitutivă este o societate-mamă deținută parțial sau o societate-mamă intermediară, este entitatea obligată să	11. Statutul societății-mamă- Entitatea constitutivă care depune declarația trebuie să indice tipul de societate-mamă aplicabil 12. Dacă societatea-mamă intermediară nu aplică IIR deoarece societatea-mamă finală face obiectul unei IIR calificate sau există o altă societate-mamă intermediară care deține o participație de control în cadrul acesteia și face obiectul unei IIR calificate, se identifică societatea-mamă finală sau ceaaltă societate-mamă intermediară (NIF)	

aplice o IIR calificată?	13. Dacă societatea-mamă deținută parțial nu aplică IIR deoarece o altă societate-mamă deținută parțial care face obiectul unei IIR calificate deține 100 % din participațiile sale în capitalurile proprii, se identifică cealaltă societate-mamă deținută parțial care trebuie să aplice o IIR calificată (NIF)	
Este UTPR aplicabilă entității?	14. Faza inițială a activității internaționale aplicabilă?	Da/Nu
	15. Participațiile agregate în capitalurile proprii (respectiv partea alocabilă din impozitele suplimentare) ale societăților-mamă care trebuie să aplice o IIR calificată entității constitutive (respectiv membrului grupului de asocieri în participație) (în procente)	
	16. Participațiile societății-mamă finale în capitalurile proprii ale entității constitutive (respectiv partea alocabilă a societății-mamă finale din impozitul suplimentar pentru membrul grupului de asocieri în participație) sunt mai mari decât participațiile agregate în capitalurile proprii (respectiv partea alocabilă) ale societăților-mamă care trebuie să aplice o IIR calificată entității constitutive (respectiv membrului grupului de asocieri în participație)?	Da/Nu

1.3.2.2. Entități excluse

1. Modificări față de Anul fiscal de raportare precedent?	Da/Nu
2. Denumirea entității excluse	
3. Tipul entității excluse	1.entitate guvernamentală; 2.organizație internațională; 3.organizație nonprofit; 4.fond de pensii; 5.fond de investiții care este o societate-mamă finală; 6.vehicul de investiții imobiliare care este o societate-mamă finală; 7.entitate deținută de una sau mai multe entități excluse conform art. 2, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 431/2023; 8.entitate deținută de una sau mai multe entități excluse conform art. 2, alin. (4), lit. c) din Legea nr. 431/2023.

1.3.3. Modificări ale structurii corporative care au avut loc în cursul Anului fiscal de raportare

Modificările structurii corporative care au avut loc în cursul Anului fiscal de raportare nu au fost raportate deoarece nu au afectat nici calculul cotei efective de impozitare, nici calculul sau alocarea impozitului suplimentar?	Da/Nu
---	-------

1. Denumirea entităţii constitutive (sau a altei entităţi din grupul de întreprinderi multinazionale) sau a membrului grupului de asocieri în participaţie	2. NIF	3. Data intrării în vigoare a modificării	4. Statutul înainte de modificare	5. Statutul după modificare	6. Entităţile care deţin participaţii în capitalurile proprii în entitatea constitutivă (sau în altă entitate) sau în membrul respectiv al grupului de asocieri în participaţie înainte sau după modificare NIF	7. Participaţiile în capitalurile proprii deţinute în entitatea constitutivă (sau în altă entitate) sau în membrul respectiv al grupului de asocieri în participaţie înainte de modificare (procent)	8. Participaţiile în capitalurile proprii deţinute în entitatea constitutivă respectivă (sau în altă entitate) sau în membrul respectiv al grupului de asocieri în participaţie după modificare (procent)
			1. Entitate constitutivă 2. Entitate transparentă din punct de vedere fiscal 3. Entitate hibridă inversată 4. Entitate hibridă 5. Sediul permanent 6. Entitate principală 7. Entitatea-mamă deţinută de acţionari minoritari 8. Filială deţinută de acţionari minoritari 9. Entitate constitutivă deţinută de acţionari minoritari 10. Entitate de investiţii 11. Entitate de investiţii în asigurări 12. Entitate constituită ca fond de securizare 13. Asocieri în participaţie 14. Filiala unei asocieri în participaţie 15. Entitate constitutivă nesemnificativă 16. Societate-mamă deţinută parţial / POPE 17. Entitate-mamă	1. Entitate constitutivă 2. Entitate transparentă din punct de vedere fiscal 3. Entitate hibridă inversată 4. Entitate hibridă 5. Sediul permanent 6. Entitate principală 7. Entitatea-mamă deţinută de acţionari minoritari 8. Filială deţinută de acţionari minoritari 9. Entitate constitutivă deţinută de acţionari minoritari 10. Entitate de investiţii 11. Entitate de investiţii în asigurări 12. Entitate constituită ca fond de securizare 13. Asocieri în participaţie 14. Filiala unei asocieri în participaţie 15. Entitate constitutivă nesemnificativă 16. Societate-mamă deţinută parţial / POPE 17. Entitate-mamă			

			intermediară 18. Entitate-mamă finală 19. Societate-mamă finală care aplică o regulă calificată de includere a veniturilor IIR (conform art. 7, alin. (6) din Legea nr. 431/2023) 20. Entitate exclusă 21. Entitate neafiliată.	intermediară 18. Entitate-mamă finală 19. Societate-mamă finală care aplică o regulă calificată de includere a veniturilor IIR (conform art. 7, alin. (6) din Legea nr. 431/2023) 20. Entitate exclusă 21. Entitate neafiliată.		
--	--	--	--	--	--	--

1.4. Sinteza generală a informațiilor

1. Denumirea jurisdicției	2. Tipul de subgrup (dacă este cazul)	3. Identificarea subgrupului (dacă este cazul)	4. Denumirea jurisdicției (denumirile jurisdicțiilor) cu drepturi de impozitare	5. S-a aplicat regimul de protecție sau excluderea?	6. Intervalul cotei efective de impozitare	7. Aplicarea excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică a condus la absența unui impozit suplimentar?	8. Impozit suplimentar de plătit (impozit suplimentar național calificat) - interval	9. Impozit suplimentar de plătit (IIR calificată/UTPR calificată) - interval
			listă jurisdicții	[introduceți opțiunea corespunzătoare]	[introduceți opțiunea corespunzătoare]	Da/Nu	[introduceți opțiunea corespunzătoare]	[introduceți opțiunea corespunzătoare]

2. REGIMURILE DE PROTECȚIE ȘI EXCLUDERILE JURISDICȚIONALE

2.1. Caracteristicile jurisdicției

1. Denumirea jurisdicției	listă jurisdicții
2. Tipul subgrupului (dacă este cazul)	
3. Identificarea subgrupului (dacă este cazul)	
4. Jurisdicția cu drepturi de impozitare	listă jurisdicții
5. Existența unor diferențe de raportat (Da/Nu)	

2.2. Excepții jurisdicționale aplicabile pentru această jurisdicție (impozitul suplimentar redus la zero)

2.2.1. Opțiunea pentru regimul de protecție al jurisdicției

2.2.1.1. Opțiunea pentru regimul de protecție

1. Regim de protecție ales	Tranzitoriu/ Permanent [introduceți opțiunea corespunzătoare]
----------------------------	--

2.2.1.2. Regimuri de protecție permanente

☐ Calculul simplificat pentru entitățile constitutive nesemnificative

	1. Veniturile totale ale tuturor entităților constitutive nesemnificative din jurisdicție	2. Impozitul simplificat agregat aplicabil tuturor entităților constitutive nesemnificative din jurisdicție
a. Anul fiscal de raportare		
b. Primul an fiscal precedent (dacă este cazul)		nu se aplică
c. Al doilea an fiscal precedent (dacă este cazul)		nu se aplică

d.	Media celor trei ani fiscali (dacă este cazul)	nu se aplică
----	--	--------------

2.2.1.3. Regimuri de protecție tranzitorii	
(a) Regimul de protecție tranzitoriu pentru raportarea pentru fiecare țară în parte (CbCR)	
1.	Total venituri
2.	Profituri (pierderi) anterioare impozitului pe profit
3.	Impozite acoperite simplificate

(b) Regimul de protecție tranzitoriu pentru UTPR	
1.	Rata impozitului pe profit

2.2.2. Opțiunea pentru excluderea de minimis

- ☐ Opțiunea de a aplica excluderea de minimis pentru Anul fiscal de raportare
- ☐ Calculele simplificate pentru entitățile constitutive ne semnificative - entitățile constitutive care nu sunt entități constitutive ne semnificative

	1. Venituri (conturi financiare)	2. Venituri calificate	3. Profit net sau pierdere netă din contabilitatea financiară	4. Profit calificat sau pierdere calificată
a. Anul fiscal de raportare				
b. Primul an fiscal precedent (dacă este cazul)				

c. Al doilea an fiscal precedent (dacă este cazul)				
d. Media celor trei ani fiscali				

2.3. Grupul de întreprinderi multinaționale în faza inițială a activității internaționale (dacă este cazul)

1. Prima zi a primului an fiscal în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial în domeniul de aplicare al regulilor	Listă jurisdicții
2. Jurisdicția de referință	
3. Valoarea contabilă netă a imobilizărilor corporale din jurisdicția de referință pentru anul fiscal în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial în domeniul de aplicare al regulilor	
4. Numărul de jurisdicții în care grupul de întreprinderi multinaționale are entități constitutive pentru anul fiscal în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial în domeniul de aplicare al regulilor	
5. Imobilizările corporale ale entităților constitutive care sunt situate în afara jurisdicției de referință pentru anul fiscal în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial în domeniul de aplicare al regulilor	
6. Numărul de jurisdicții în care grupul de întreprinderi multinaționale are entități constitutive în cursul Anului fiscal de raportare	
7. Suma valorilor contabile nete ale imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive care sunt situate în alte jurisdicții decât jurisdicția de referință în cursul Anului fiscal de raportare	

3. CALCULE

3.1. Caracteristicile jurisdicției

1. Denumirea jurisdicției	
2. Tipul subgrupului (dacă este cazul)	
3. Identificarea subgrupului (dacă este cazul) pentru calcularea cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar	NIF
4. Jurisdicția cu drepturi de impozitare	Listă jurisdicții
5. Cota efectivă de impozitare (dacă este diferită de 3.2.1 e)	
6. Impozite acoperite ajustate	
7. Profitul net calificat sau pierderea netă calificată (profitul calificat al entităților constitutive - pierderile calificate ale entităților constitutive)	
8. Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică	
9. Impozitul suplimentar curent adițional	
10. Valoarea impozitului suplimentar în temeiul legislației naționale	
11. Opțiuni	
12. Cheltuieli curente agregate cu impozitele aferente impozitelor acoperite după alocarea impozitelor acoperite suportate de anumite tipuri de entități constitutive	
13. Credite fiscale rambursabile calificate sau credite fiscale transferabile tranzacționabile (cheltuieli cu impozitele)	
14. Alte credite fiscale (cheltuieli cu impozitele)	
15. Valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat	
16. Credite fiscale rambursabile calificate sau credite fiscale transferabile tranzacționabile (profit)	
17. Excedentul de cheltuieli negative cu impozitul reportate	
18. Dispoziții tranzitorii	

3.2. **Calculul cotei efective de impozitare**

3.2.1. **Cota efectivă de impozitare**

a. Profit net sau pierdere netă din contabilitatea financiară	b. Profitul net calificat sau pierdere netă calificată	c. Cheltuielile cu impozitul pe profit	d. Impozite acoperite ajustate	e. Cota efectivă de impozitare
	[A]		[B]	[C]=[B]/[A]

3.2.1.1. **Calculul profitului calificat sau al pierderii calificate**

1. Valoarea agregată a profitului net sau a pierderii nete din contabilitatea financiară după alocări (toate entitățile constitutive din jurisdicție)	Valoare netă
2. Ajustări	
(a) Cheltuieli nete cu impozitele	
(b) Dividende excluse	
(c) Câștig sau pierdere de capital exclus(ă)	
(d) Câștig sau pierdere inclus(ă) în temeiul metodei reevaluării	
(e) Câștig sau pierdere din cedarea activelor și pasivelor excluse ca urmare a reorganizării	
(f) Câștiguri sau pierderi din diferențe de curs valutar asimetrice	
(g) Cheltuieli nedeductibile	
(h) Erori dintr-o perioadă precedentă	
(i) Modificări ale principiilor contabile	
(j) Cheltuieli cu pensiile datorate	
(k) Ștergerea datoriilor	
(l) Compensare pe bază de acțiuni	
(m) Ajustări efectuate conform principiului valorii de piață	
(n) Credit fiscal rambursabil calificat sau credit fiscal transferabil tranzacționabil	
(o) Opțiunea pentru câștiguri și pierderi pe baza principiului realizării	

(p)	Opțiunea pentru câștigul ajustat din active	
(q)	Cheltuieli aferente acordului de finanțare intragrup	
(r)	Opțiunea pentru tranzacții intragrup în aceeași jurisdicție	
(s)	Impozitele asigurătorului percepute de la deținătorii de polițe	
(t)	Creșterea/reducerea capitalurilor proprii atribuită distribuitorilor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentare și de fonduri proprii de nivel 1 limitate plătite/de plătit sau primite/de primit	
(u)	Entități constitutive care se alătură unui grup de întreprinderi multinaționale și entități constitutive care părăsesc un grup de întreprinderi multinaționale	
(v)	Reducerea profitului calificat al societății-mamă finale care este o entitate transparentă	
(w)	Reducerea profitului calificat al societății-mamă finale care este supusă unui regim privind dividendele deductibile	
(x)	Opțiunea pentru o metodă de distribuire impozabilă	
(y)	Profitul obținut din transportul maritim internațional	
(z)	Tranzacții între entitățile constitutive	
3. Profitul net calificat al jurisdicției sau pierderea netă calificată a jurisdicției		
3.2.1.2. Calculul impozitelor acoperite ajustate		
(a) Valoarea totală a impozitelor acoperite ajustate		
1. Cheltuieli curente agregate cu impozitele aferente impozitelor acoperite după alocări (toate entitățile constitutive din jurisdicție)		Valoare netă
2. Ajustări		
(a)	Impozitele acoperite înregistrate în contabilitate drept cheltuială pentru calculul profitului înainte de impozitare	
(b)	Creanța privind impozitul amânat asociată pierderii calificate, stabilită sau utilizată	
(c)	Impozitele acoperite pentru o situație fiscală incertă, înregistrate ca o reducere a impozitelor acoperite în anul precedent	
(d)	Credit fiscal rambursabil calificat sau credite fiscale transferabile tranzacționabile înregistrate ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitul	
(e)	Beneficiile fiscale calificate transparente aferente participațiilor calificate în capitalurile proprii	
(f)	Cheltuielile curente cu impozitul aferente profitului exclus din profitul calificat sau din pierderea calificată	
(g)	Credit fiscal rambursabil necalificat, credit fiscal transferabil netranzacționabil sau alte credite fiscale care nu au fost înregistrate ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitele	

Total		
3.2.2. Calcule juridictionale referitoare la contabilitatea impozitelor amânate		
3.2.2.1. Ajustări ale impozitului amânat		
(a) Sinteză generală		
1. Cheltuieli cu impozitul amânat în sensul normelor înainte de reajustare și ajustări	(a) Cheltuieli cu impozitul amânat în conturile financiare	[A]
	(b) Cheltuieli cu impozitul amânat în legătură cu activele sau datorile a căror valoare contabilă bazată pe norme este diferită de valoarea contabilă curentă	[B]
	(c) Cheltuieli cu impozitul amânat bazate pe valoarea contabilă a activelor sau datorilor, determinată pe baza normelor	[C]
	(d) Cheltuieli cu impozitul amânat în sensul normelor înainte de reajustare și ajustări	[D]=[A]- [B]+[C]
	2. Valoarea totală a ajustărilor	[E]
3. Reajustarea cheltuielilor cu impozitul amânat la cota minimă de impozitare	(e) Cheltuieli cu impozitul amânat în sensul normelor înainte de reajustare	[F]=[D]+[E]
	(f) Diferența dintre cheltuielile cu impozitul amânat înregistrate la o cotă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare și reajustarea la cota minimă de impozitare	[G]
	(g) Diferența dintre cheltuielile cu impozitul amânat înregistrate la o cotă de impozitare mai mare decât cota minimă de impozitare și reajustarea la cota minimă de impozitare	[H]
4. Valoarea totală a ajustării impozitului amânat		[I]=[F]+[G]-[H]

(b) Defalcarea ajustărilor		
1.	Ajustări la cheltuielile cu impozitul amânat	Valoare netă
	(a) Cheltuieli cu impozitul amânat aferente elementelor excluse din profitul calificat sau din pierderea calificată	
	(b) Cheltuieli cu impozitul amânat aferente datoriiilor înregistrate neacceptate	
	(c) Cheltuieli cu impozitul amânat aferente datoriiilor înregistrate nerecuperate	
	(d) Ajustarea de evaluare sau ajustarea de recunoaștere contabilă aferentă unei creanțe privind impozitul amânat	
	(e) Cheltuieli cu impozitul amânat care rezultă dintr-o reevaluare legată de modificări ale cotei de impozitare	
	(f) Cheltuieli cu impozitul amânat legate de generarea și utilizarea creditelor fiscale	
	(g) Creanță reportată privind impozitul amânat aferentă pierderii substitutive sau creanță reportată privind impozitul amânat aferentă pierderii substitutive preconizate	
	(h) Datoriile înregistrate neacceptate sau datoriile înregistrate nerecuperate plătite în cursul anului fiscal	
	(i) Recuperarea datoriei privind impozitul amânat plătite în cursul anului fiscal	
	(j) Recunoașterea unei creanțe privind impozitul amânat asociate unei pierderi, neinclusă în situațiile financiare	
	(k) Ajustarea cheltuielilor cu impozitul amânat ca urmare a unei reduceri a cotei de impozitare	
	(l) Ajustarea cheltuielilor cu impozitul amânat ca urmare a unei creșteri a cotei de impozitare	
	(m) Entități constitutive care se alătură unui grup de întreprinderi multinaționale și entități constitutive care părăsesc un grup de întreprinderi multinaționale	
	(n) Cheltuieli cu impozitul amânat aferente societății-mamă finale care este o entitate transparentă	
	(o) Cheltuieli cu impozitul amânat aferente societății-mamă finale care este supusă unui regim privind dividendele deductibile	
	(p) Ajustarea impozitului amânat ca urmare a tranzacțiilor dintre entitățile constitutive	
2.	Valoarea totală a ajustărilor	[E]

(c) Pierderi reportate în perioadele precedente (carry-backs)

	1. Creanțe privind impozitul amânat preanizate, atribuibile pierderilor reportate în perioadele precedente	2. Rambursarea impozitului acoperit aferent pierderilor reportate în perioadele precedente
a. Suma atribuită anului fiscal anterior X		
b. Suma atribuită anului fiscal anterior Y etc.		
c. Total		

3.2.2.2. Mecanismul de recuperare

(a) Valoarea anuală a datoriei privind impozitul amânat care fac obiectul normei privind recuperarea

1. Valoarea datoriei privind impozitul amânat care fac obiectul normei privind recuperarea, solicitată în al cincilea an fiscal care precedă Anul fiscal de raportare	
2. Valoarea datoriei recuperate privind impozitul amânat, determinată în Anul fiscal de raportare în legătură cu cel de al cincilea an fiscal care precedă Anul fiscal de raportare	
3. Valoarea datoriei privind impozitul amânat care fac obiectul normei privind recuperarea, solicitat pentru Anul fiscal de raportare	

(b) Conturile de recuperare a datoriei agregate privind impozitul amânat

	• 1. Anul fiscal de raportare	• 2. Anul fiscal anterior
• a. Valoarea datoriei privind impozitul amânat din anul anterior tranziției	•	•
• b. Valoarea soldului restant	•	•
• c. Valoarea soldului nejustificat	•	•

3.2.2.3. Dispoziții tranzitorii

1. An de tranziție	
--------------------	--

(a) Creanțe privind impozitul amânat și datorii privind impozitul amânat la începutul anului de tranziție

Datorii privind impozitul amânat

1. Datorii privind impozitul amânat la începutul anului de tranziție	2. Datorii privind impozitul amânat reajustate la cota minimă de impozitare (dacă este cazul)
--	---

Creanțe privind impozitul amânat			
3. Creanțe privind impozitul amânat la începutul anului de tranziție	4. Creanțe privind impozitul amânat reajustate la cota minimă de impozitare (dacă este cazul)	5. Creanțe privind impozitul amânat rezultate din elemente excluse	6. Creanțe privind impozitul amânat luate în considerare în sensul normelor
[A]	[B]	[C]	[D] = [[A] sau [B], dacă este cazul]-[C]

(b) Transfer de active după 30 noiembrie 2021 și înainte de începerea unui an de tranziție

1. Jurisdicția entităților cedente	2. Impozit plătit în legătură cu tranzacția (tranzacțiile)	3. Creanță sau datorie netă privind impozitul amânat reflectat în conturile financiare ale entității (entităților) constitutive cedente	4. Valoarea contabilă a activelor transferate în sensul normelor	5. Creanță sau datorie netă privind impozitul amânat este determinată în legătură cu activele transferate, în sensul normelor, pentru entitatea (entitățile) constitutivă (constitutive) achiziitoare
Listă jurisdicții				

3.2.3. Opțiuni juridictionale (dacă este cazul)

3.2.3.1. Opțiuni juridictionale

(a) Opțiuni

1. Opțiuni anuale	3. Anul opțiunii	4. Anul revocării
a. Opțiunea pentru câștigul agregat din active		☐
b. Opțiunea pentru scăderea nesemnificativă a impozitelor acoperite		☐
c. Opțiunea de a nu aplica excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică		☐
d. Cheltuieli negative cu impozitul reportate		☐
2. Opțiuni pentru perioade de cinci ani	3. Anul opțiunii	4. Anul revocării
e. Opțiunea pentru includerea investițiilor de capital		
f. Opțiunea pentru compensare pe bază de acțiuni		
g. Opțiunea pe baza principiului realizării		
h. Opțiunea pentru tranzacții intragrup		
i. Opțiunea de a nu alocă impozite amânate transfrontaliere		
5. Alte opțiuni	6. Anul opțiunii	7. Anul revocării
j. Opțiunea pierderii calificate		

(b) Cerințe de informare referitoare la opțiunile juridictionale

1. Includerea câștigului sau pierderii de capital aferente unei opțiuni pentru includerea unei investiții de capital	
2. Soldul investiției proprietarului într-o participație calificată în capitalurile proprii din anii anteriori	[A]
3. Creșteri ale investiției proprietarului într-o participație calificată în capitalurile proprii	[B]
4. Reduceri ale investiției proprietarului într-o participație calificată în capitalurile proprii	[C]
5. Soldul restant al investiției proprietarului într-o participație calificată în capitalurile proprii	[D]=[A]+[B]-[C]

3.2.3.2. Opțiunea pentru impozitul pe distribuirea preconizată

1. Opțiunea pentru impozitul pe distribuirea preconizată	☐
--	--------------------------

(a) Mecanismul de recuperare

1. An fiscal	2. Valoarea impozitului pe distribuirea preconizată	3. Impozitul pe distribuirea preconizată plătit sau utilizat			4. Soldul restant al unui cont de recuperare a impozitului pe distribuirea preconizată
		Al 3-lea an fiscal precedent	Al 2-lea an fiscal precedent	Primul an fiscal precedent	
Al 4-lea an fiscal precedent					
Al 3-lea an fiscal precedent		Nu se aplică			
Al 2-lea an fiscal precedent		Nu se aplică	Nu se aplică		
Primul an fiscal precedent		Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică	
Anul fiscal de raportare		Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică

(b) Recalcularea cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar

1. Reducerea impozitelor acoperite ajustate pentru un an fiscal anterior	2. Impozit suplimentar incremental	3. Raportul de recuperare a cedării
[A]	[B]	[C]

3.2.4. Calculele aferente entității constitutive

(a) Opțiunea pentru cadrul simplificat tranzitoriu de raportare jurisdicțională

1. Grupul de întreprinderi multinaționale optează pentru aplicarea cadrului simplificat tranzitoriu de raportare jurisdicțională?	Da/Nu
---	-------

(b) Raportarea agregată pentru grupurile consolidate în scopuri fiscale

1. Grup consolidat în scopuri fiscale (NIF)	2. Entități consolidate (NIF)

3.2.4.1. Profit calificat sau pierdere calificată

(a) Ajustări ale profitului net sau ale pierderii nete din contabilitatea financiară

1. Entitate constitutivă sau membru al grupului de asocieri în participație (NIF)		
2. Valoarea profitului net sau a pierderii nete din contabilitatea financiară după alocări		
3. Ajustări	Creșteri	Reduceri
(a) Cheltuieli nete cu impozitele		
(b) Dividende excluse		
(c) Câștig sau pierdere de capital exclus(ă)		
(d) Câștig sau pierdere inclus(ă) în temeiul metodei reevaluării		
(e) Câștig sau pierdere din cedarea activelor și pasivelor excluse ca urmare a reorganizării		
(f) Câștiguri sau pierderi din diferențe de curs valutar		
(g) Cheltuieli nedeductibile		
(h) Erori dintr-o perioadă precedentă		
(i) Modificări ale principiilor contabile		
(j) Cheltuieli cu pensiile datorate		
(k) Ștergerea datoriei		
(l) Compensare pe bază de acțiuni		
(m) Ajustări efectuate conform principiului valorii de piață		
(n) Credit fiscal rambursabil calificat sau credite fiscale transferabile tranzacționabile		
(o) Opțiunea pentru câștiguri și pierderi pe baza principiului realizării		
(p) Opțiunea pentru câștigul ajustat din active		
(q) Cheltuieli aferente acordului de finanțare intragrup		
(r) Opțiunea pentru tranzacții intragrup în aceeași jurisdicție		

(s)	Impozitele asigurătorului percepute de la deținătorii de polițe	
(t)	Creșterea/reducerea capitalurilor proprii atribuită distribuitorilor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentare și de fonduri proprii de nivel 1 limitate plătite/de plătit sau primite/de primit	
(u)	Entități constitutive care se alătură unui grup de întreprinderi multinaționale și entități constitutive care părăsesc un grup de întreprinderi multinaționale	
(v)	Reducerea profitului calificat al societății-mamă finale care este o entitate transparentă	
(w)	Reducerea profitului calificat al societății-mamă finale care este supusă unui regim privind dividendele deductibile	
(x)	Opțiunea pentru o metodă de distribuire impozabilă	
(y)	Profitul obținut din transportul maritim internațional	
(z)	Tranzacții între entitățile constitutive	

4. Profitul calificat sau pierderea calificată a entității constitutive sau a membrului grupului de asocieri în participație

(b) Alocarea transfrontalieră a profitului sau a pierderii între o entitate principală, un sediu permanent și o entitate transparentă

1. Entitate constitutivă sau membri ai grupurilor de asocieri în participație situați în această jurisdicție sau entitate constitutivă apatridă (NIF)	2. Profit net sau pierdere netă din contabilitatea financiară înainte de ajustare	3. Baza ajustării	4. Altă entitate constitutivă sau alt membru al grupului de asocieri în participație (NIF)	5. Jurisdicția unei alte entități constitutive sau a unui alt membru al grupului de asocieri în participație (ISO)	6. Creșteri pentru această entitate constitutivă	7. Reduceri pentru această entitate constitutivă	8. Profit net sau pierdere netă din contabilitatea financiară după ajustare

(c) Ajustări transfrontaliere

1. Entitate constitutivă sau membru al grupului de asocieri în participație (NIF)	2. Baza ajustării	3. Altă entitate constitutivă sau alt membru al grupului de asocieri în participație (NIF)	4. Jurisdicția unei alte entități constitutive (ISO)	5. Creșteri pentru această entitate constitutivă	6. Reduceri pentru această entitate constitutivă

(d) Ajustări ale profitului calificat al societății-mamă finale care este o entitate transparentă sau este supusă unui regim privind dividendele deductibile

1. Entitate constitutivă (sau membru al grupului de asocieri în participație) situată în această jurisdicție (NIF)	2. Baza reducerii	3. Identificarea deținătorilor de participații în capitalurile proprii sau a beneficiarilor de dividende (a se vedea nota)	4. Participații în capitalurile proprii deținute direct (în procente)	5. Reduceri pentru această entitate constitutivă
3.2.4.2. Impozite acoperite ajustate				
(a) Ajustări ale cheltuielilor curente cu impozitul în conturile financiare				
1. Entitate constitutivă sau membru al grupului de asocieri în participație (NIF)				
2. Cheltuieli curente cu impozitul aferente impozitelor acoperite după alocări				
3. Ajustări				
(a)	Impozitele acoperite înregistrate în contabilitate drept cheltuială pentru calculul profitului înainte de impozitare			Creșteri
(b)	Impozitele acoperite pentru o situație fiscală incertă, înregistrate ca o reducere a impozitelor acoperite în anul precedent			Reduceri
(c)	Credit fiscal rambursabil calificat sau credite fiscale transferabile tranzacționabile înregistrate ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitul			
(d)	Beneficiile fiscale calificate transparente aferente participațiilor calificate în capitalurile proprii			
(e)	Cheltuielile curente cu impozitul aferente profitului exclus din profitul calificat sau din pierderea calificată			
(f)	Creditul fiscal rambursabil necalificat, creditul fiscal transferabil netranzacționabil sau alte credite fiscale care nu au fost înregistrate ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitul			
(g)	Impozitele acoperite rambursate sau creditate (cu excepția oricărui credit fiscal rambursabil calificat sau a oricărui credite fiscale transferabile tranzacționabile) care nu au fost tratate ca o ajustare a cheltuielilor curente cu impozitul			
(h)	Cheltuielile curente cu impozitul aferente unei situații fiscale incerte			
(i)	Cheltuielile curente cu impozitul care nu se preconizează că vor fi plătite în termen de trei ani			
(j)	Ajustări ulterioare declarării			
(k)	Impozitele acoperite aferente câștigului net din active sau pierderii nete din active			
(l)	Reducerea impozitelor acoperite ale societății-mamă finale care este o entitate transparentă			
(m)	Impozitele acoperite pentru profitul calificat al societății-mamă finale care este redus în cadrul unui regim privind dividendele deductibile			

(n)	Impozitul pe distribuirea preconizată		
(o)	Opțiunea pentru o metodă de distribuire impozabilă		
(p)	Valoarea totală a ajustării impozitului amânat		
(q)	Creșterea sau reducerea impozitelor acoperite înregistrate în capitalurile proprii sau în alte elemente ale rezultatului global în legătură cu sumele incluse în profitul calificat sau pierderea calificată care vor face obiectul impozitarii în temeiul normelor fiscale locale		
4.	Impozite acoperite ajustate		

(b) Alocarea încrucișată a impozitelor

1. Entitate constituită în această situație în această jurisdicție sau entitate constituită apatrindă (sau membru al grupului de asocieri în participație) (NIF)	2. Impozitele acoperite ale entității constitutive (sau ale membrului grupului de asocieri în participație) înainte de ajustare	3. Baza ajustării	4. Altă entitate constituită (sau alt membru al grupului de asocieri în participație) (NIF)	5. Jurisdicția unei alte entități constitutive (sau a unui alt membru al grupului de asocieri în participație) (ISO)	6. Creșteri pentru această entitate constituită	7. Reduceri pentru această entitate constituită	8. Impozitele acoperite ale entității constitutive (sau ale membrului grupului de asocieri în participație) după ajustare

(c) Cheltuieli cu impozitul amânat

1. Entitate constituită sau membru al grupului de asocieri în participație (NIF)	
2. Valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în sensul normelor	
3. Ajustări la cheltuielile cu impozitul amânat	
(a) Cheltuieli cu impozitul amânat aferente elementelor excluse din profitul calificat sau din pierderea calificată	Creșteri Reduceri
(b) Cheltuieli cu impozitul amânat aferente datorilor înregistrate neacceptate	
(c) Cheltuieli cu impozitul amânat aferente datorilor înregistrate nerecuperate	
(d) Ajustarea de evaluare sau ajustarea de recunoaștere contabilă aferentă unei creanțe privind impozitul amânat	
(e) Cheltuieli cu impozitul amânat care rezultă dintr-o reevaluare legată de modificări ale cotei de impozitare	
(f) Cheltuieli cu impozitul amânat legate de generarea și utilizarea creditelor fiscale	

(g)	Creanță reportată privind impozitul amânat aferentă pierderii substitutive sau creanță reportată privind impozitul amânat aferentă pierderii substitutive preconizate		
(h)	Datoriile înregistrate neacceptate sau datoriile înregistrate nerecuperate plătite în cursul anului fiscal		
(i)	Recuperarea datoriei privind impozitul amânat plătite în cursul anului fiscal		
(j)	Recunoașterea unei creanțe privind impozitul amânat asociate unei pierderi, neinclusă în situațiile financiare		
(k)	Ajustarea cheltuielilor cu impozitul amânat ca urmare a unei reduceri a cotei de impozitare		
(l)	Ajustarea cheltuielilor cu impozitul amânat ca urmare a unei creșteri a cotei de impozitare		
(m)	Entități constitutive care se alătură unui grup de întreprinderi multinaționale și entități constitutive care părăsesc un grup de întreprinderi multinaționale		
(n)	Cheltuieli cu impozitul amânat aferente societății-mamă finale care este o entitate transparentă		
(o)	Cheltuieli cu impozitul amânat aferente societății-mamă finale care este supusă unui regim privind dividendele deductibile		
(p)	Ajustarea impozitului amânat ca urmare a tranzacțiilor dintre entitățile constitutive		
4. Diferența dintre cheltuielile cu impozitul amânat înregistrate la o cotă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare și reajustarea la cota minimă de impozitare			
5. Diferența dintre cheltuielile cu impozitul amânat înregistrate la o cotă de impozitare mai mare decât cota minimă de impozitare și reajustarea la cota minimă de impozitare			
6. Valoarea totală a ajustării impozitului amânat			

3.2.4.3. Opțiuni pentru entitățile constitutive (sau opțiuni care se aplică unui grup de asocieri în participație)

1. Entități constitutive (sau membri ai grupului de asocieri în participație) pentru care se exprimă o opțiune (NIF)			
2. Opțiuni anuale	a. Opțiunea de aplicare a calculelor simplificate pentru entitățile constitutive nesemnificative (regimul de protecție privind calculele simplificate)		
	b. Opțiunea pentru ștergerea datorilor		
c. Opțiunea pentru datorii angajate nesolicitate			
3. Opțiuni pentru perioade de cinci ani		4. Anul opțiunii	5. Anul revocării
	d. Opțiunea pentru netratarea unei entități ca entitate exclusă		
	e. Includerea tuturor dividendelor aferente participațiilor de portofoliu		
	f. Tratarea câștigurilor sau pierderilor din schimbul valutar atribuite acoperirii împotriva riscurilor (<i>hedging</i>) ca un câștig sau pierdere de capital exclus(ă)		
	g. Opțiunea pentru transparența fiscală a entității de investiții		
	h. Opțiunea pentru o metodă de distribuire impozabilă		
i. Opțiunea pe cinci ani pentru datorii angajate nesolicitate			

6. Alte opțiuni		j. Opțiunea pierderii calificate	
k. Opțiunea pentru valoarea justă			
1. Entitățile constitutive (membrii grupurilor de asocieri în participație) pentru care se exprimă opțiunea (NIF)	2. Anul fiscal al evenimentului declanșator	3. Includerea în anul fiscal a evenimentului declanșator sau includerea pe o perioadă de 5 ani	
3.2.4.4. Excluderea profitului obținut din transportul maritim internațional			
(a) Excluderea profitului obținut din transportul maritim internațional			
1. Entitate constitutivă sau membru al grupului de asocieri în participație situat(a) în această jurisdicție (NIF)			
Profitul obținut din transportul maritim internațional	2. Categorie		
	3. Venituri		[A]
	4. Costuri		[B]
	5. Profitul obținut din transportul maritim internațional		[C]=[A]-[B]
Profitul auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional	6. Categorie		
	7. Venituri		[D]
	8. Costuri		[E]
	9. Profitul auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional		[F]=[D]-[E]
Efectul asupra excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică	10. Costuri salariale care pot fi atribuite profitului exclus obținut din transportul maritim internațional sau profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional		
Impozite acoperite	11. Valoarea contabilă a imobilizărilor corporale utilizate pentru generarea profitului exclus obținut din transportul maritim internațional sau a profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional		
	12. Impozite acoperite care pot fi atribuite profitului exclus obținut din transportul maritim internațional sau profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional		
(b) Plafon jurisdicțional pentru excluderea profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional			
1. Profitul total obținut din transportul maritim internațional pentru toate entitățile constitutive (sau toți membrii grupului de asocieri în participație)		[A]	
2. Plafon de 50 %		50 %×[A]	

3.	Valoarea totală a profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional pentru toate entitățile constitutive (sau toți membrii grupului de asocieri în participație)	[B]
4.	Depășirea plafonului dacă B depășește 50 % din A	$[B] - 50 \% \times [A]$

3.2.4.5. Informații în sensul opțiunii de a aplica o metodă de distribuire impozabilă (dacă este cazul)

Opțiunea pentru o metodă de distribuire impozabilă

1.	Entitatea constitutivă-proprietară (sau membrul unui grup de asocieri în participație) pentru care se exprimă o opțiune (NIF)	2. Entitatea de investiții pentru care se exprimă opțiunea (NIF)	3. Distribuiri efective și preconizate ale profitului calificat al entității de investiții primite de entitatea constitutivă-proprietară	4. Majorarea impozitului deductibil local suportat de entitatea de investiții	5. Partea proporțională a entității constitutive-proprietare în profitul net calificat nedistribuit al entității de investiții
----	---	--	--	---	--

3.2.4.6. Alte standarde contabile

1. Entitate constitutivă (sau membru al grupului de asocieri în participație) cu un profit net sau o pierdere netă din contabilitatea financiară calculată pe baza unui standard contabil diferit (NIF)	2. Standard de contabilitate financiară acceptabil sau autorizat
---	--

3.3. Calculul impozitului suplimentar

3.3.1. Impozitul suplimentar

a. Procentul impozitului suplimentar [A] = 15 % - cota efectivă de impozitare	b. Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică [B]	c. Profituri excedentare [C] = profitul net calificat sau pierderea netă calificată - [B]	d. Impozitul suplimentar adițional [D]	e. Impozitul suplimentar național de plătit [E]	f. Impozitul suplimentar = [A] x [C] + [D] - [E]
--	--	--	---	--	---

3.3.2. *Calculul excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică (dacă este cazul)*

3.3.2.1. Valoarea totală a excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică

Excludere pe baza costurilor cu salariile		Excludere pe baza imobilizărilor corporale		Total
1. Costurile salariale relevante ale angajaților eligibili care desfășoară activități în jurisdicția respectivă	[A]	2. Aplicarea procentului marjei de profit relevante pentru Anul fiscal de raportare	3. Valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile relevante situate în jurisdicție	5. Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică
			4. Aplicarea marjei de profit relevante pentru Anul fiscal de raportare	
				[D]
				[E]=[A]×[B]+[C]×[D]

3.3.2.2. Alocarea costurilor salariale eligibile și a valorii contabile a imobilizărilor corporale eligibile către sediile permanente în scopul excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică

1. Costurile salariale eligibile relevante	2. Valoarea contabilă a imobilizărilor corporale relevante	3. Jurisdicția sediilor permanente	4. Costurile salariale eligibile relevante alocate către sediile permanente	5. Valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile relevante alocate către sediile permanente
--	--	------------------------------------	---	---

3.3.2.3. Alocarea costurilor salariale eligibile și valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile ale unei entități transparente în scopul excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică

1. Costurile salariale eligibile relevante	2. Valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile relevante	3. Jurisdicția entităților constitutive-proprietare (sau a membrilor grupului de asocieri în participație)	4. Costurile salariale eligibile relevante alocate entității constitutive-proprietare (sau excluse)	5. Valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile relevante alocate entității constitutive-proprietare (sau excluse)
--	--	--	---	---

3.3.3. Impozitul suplimentar curent adițional

3.3.3.1. Impozitul suplimentar adițional, altul decât în cazul unei pierderi nete calificate înregistrate în Anul fiscal de raportare

1. Articole relevante	2. Anul relevant	3. Astfel cum a fost raportat anterior sau recalculat	4. Profitul net calificat / pierdere netă calificată	5. Impozite acoperite ajustate	6. Cota efectivă de impozitare	7. Profit excedentar	8. Procentul impozitului suplimentar	9. Impozitul suplimentar	10. Impozitul suplimentar adițional
	Anul fiscal anterior X	a. Raportat anterior b. Recalculat							

3.3.3.2. Impozitul suplimentar adițional în cazul unei pierderi nete calificate pentru Anul fiscal de raportare

1. Impozitele acoperite ajustate pentru jurisdicție (dacă valoarea este negativă)	[A]
2. Pierdere calificată pentru jurisdicție	[B]
3. Impozitele acoperite ajustate preconizate	$[C] = [B] \times 15\%$
4. Impozitul suplimentar adițional	$[D] = [C] - [A]$

3.3.4. Impozitul suplimentar național calificat

1. Standardul de contabilitate financiară			
2. Valoarea impozitului suplimentar național calificat de plătit			
3. Cota minimă de impozitare a impozitului suplimentar național calificat (dacă este mai mare de 15 %)			
4. Baza pentru combinarea profitului și a impozitelor (dacă este diferită de regulile IIR)			
5. Moneda utilizată (dacă este diferită de moneda de raportare utilizată în situațiile financiare consolidate)			
6. Opțiunea pe cinci ani de utilizare a monedei situațiilor financiare consolidate sau a monedei locale	Moneda	Anul opțiunii	Anul revocării
7. Este disponibilă excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică?	Da/Nu		
8. Este disponibilă excluderea de minimis?	Da/Nu		

INSTRUCȚIUNI
privind completarea și depunerea formularului
„Declarație informativă privind impozitul suplimentar”

1. Entitățile raportoare trebuie să utilizeze formularul „Declarație informativă privind impozitul suplimentar”, precum și programul de asistență, disponibil pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală la adresa www.anaf.ro, secțiunea Servicii online, meniul Descărcare declarații electronice, în scopul raportării informațiilor prevăzute la art. 1 alin. (1) din ordin.

2. Formularul se transmite prin portal, se depune în format electronic sub forma unui fișier PDF cu XML atașat, semnat electronic, prin mijloace de transmitere la distanță pe portalul e-guvernare.

3. Formularul se depune la organul fiscal competent pentru administrarea creanțelor fiscale datorate de către contribuabil.

4. Pentru depunerea formularului „Declarație informativă privind impozitul suplimentar”, entitățile raportoare trebuie să dețină un certificat digital calificat, eliberat în condițiile Legii nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea.

5. Corecțiile informațiilor transmise se efectuează după cum urmează:

- a) la inițiativa entităților raportoare;
- b) ca urmare a unei solicitări de corecție transmise de alte jurisdicții raportoare prin intermediul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;
- c) ca urmare a unei notificări transmise de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

6. Tipurile de corecții posibile: modificarea sau completarea unor informații transmise inițial, în situația în care au fost raportate incorect sau incomplete.

7. În declarația rectificativă se înscriu toate informațiile prevăzute de formular, inclusiv cele care nu diferă față de formularul inițial.

ANEXA Nr. 3*)

NOTIFICARE REFERITOARE LA OBLIGAȚIA DE DEPUNERE A DECLARAȚIEI
INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL SUPLIMENTAR

☐ inițială

☐ rectificativă

☐☐☐☐ index notificare inițială

În conformitate cu prevederile art. 2, art. 4 alin. (4), ale art. 48 și art. 49 din Legea nr. 431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, contribuabilul menționat mai jos notifică autoritățile fiscale cu privire la obligația de depunere a Declarației informative privind impozitul suplimentar.

A1. Identificarea contribuabilului care depune notificarea

1. Denumirea contribuabilului:

2. Codul de identificare fiscală:

3. Declarație depusă potrivit art. 90 alin. (4) din Codul de procedură fiscală (dacă este cazul) ☐

Cod de identificare fiscală succesor (cifS)

4. Nr. de înregistrare în registrul comerțului:

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

5. Adresă completă (Stradă, Nr., Bloc, Sc., Etaj, Ap., Cod poștal, Localitate, Județ/Sector):

6. Telefon:

7. E-mail:

8. Domiciliul fiscal (dacă este diferit de adresa sediului social):

Reprezentată de , în calitate de

9. Calitate contribuabil

SOCIETATE-MAMĂ FINALĂ
ENTITATE DESEMNATĂ
ENTITATE LOCALĂ DESEMNATĂ
ENTITATE CONSTITUTIVĂ

A2. Grupul de întreprinderi multinaționale/grupul național de mari dimensiuni din care face parte contribuabilul

1. Denumirea:

Instrucțiuni:

Se înscrie numele grupului de întreprinderi multinaționale/grupului național de mari dimensiuni care este utilizat în mod obișnuit la întocmirea situațiilor financiare consolidate.

B. Date privind entitățile care fac obiectul prezentei notificări

1.DENUMIREA	2.ADRESA	3.CODUL IDENTIFICARE NUMĂR IDENTIFICARE FISCALĂ	DE / DE	ENTITATE LOCALĂ DESEMNATĂ ?	
				DA	NU

Instrucțiuni:

La acest punct, entitatea care face notificarea va furniza denumirea, adresa și codul de identificare fiscală sau numărul de identificare fiscală al fiecărei entități care face obiectul acestei notificări, precum și entitatea locală desemnată, dacă este cazul.

Informațiile vor fi raportate din ultima zi a anului fiscal de raportare sau din ultima zi înainte ca entitatea să părăsească grupul de întreprinderi multinaționale/grupurile naționale de mari dimensiuni, cu excepția lit. B, pct. 2, adresa, care va fi raportată la data de depunere a acestei notificări.

În cazul în care o entitate este membră a mai mult de un grup de întreprinderi multinaționale pentru un an fiscal, acea entitate trebuie să depună o notificare separată cu privire la fiecare grup de întreprinderi multinaționale al cărui membru este.

În acest tabel, contribuabilul care face notificarea va furniza denumirea, adresa și codul de identificare fiscală sau numărul de identificare fiscală al fiecărei entități care face obiectul acestei notificări.

Entitățile constitutive situate într-o jurisdicție pot desemna o entitate constitutivă care este situată în aceeași jurisdicție (adică entitatea locală desemnată) pentru a transmite notificările în numele lor. Dacă o entitate locală desemnată este desemnată să transmită notificarea în numele mai multor entități situate într-o jurisdicție, se va nota care entitate este entitatea locală desemnată.

C. Persoane de contact ale entității care depune declarația

Se vor completa detaliile persoanei autorizate să reprezinte contribuabilul.

1. Nume și prenume/Denumirea	2. Informații de contact (telefon și e-mail)	3. Funcție/calitate

Instrucțiuni:

Se furnizează informații pentru o persoană de contact a entității locale desemnate (sau un reprezentant desemnat al entității locale desemnate). Dacă nu este desemnată nicio entitate locală desemnată, se furnizează aceste informații pentru fiecare entitate care este inclusă la lit. B.

D. Informații despre societatea-mamă finală/ grupul național de mari dimensiuni

Se vor completa datele societății-mamă finale a grupului de întreprinderi/ grupului național de mari dimensiuni, după caz:

1. Denumire:

2. Jurisdicția: Alege jurisdicție

3. Adresă completă:

4. Cod de identificare fiscală/ numărul de identificare fiscală :

5. Cod de identificare fiscală/ numărul de identificare fiscală al societății-mame finale în jurisdicția locală (dacă este diferit și dacă există):

6. Va primi jurisdicția locală Declarația informativă privind impozitul suplimentar de la jurisdicția societății-mame finale în cadrul schimbului de informații? (selecționați opțiunea corespunzătoare)

☐ DA (listă jurisdicții) ☐ NU

Instrucțiuni:

Informațiile de la acest punct vor fi raportate din ultima zi a anului fiscal de raportare sau din ultima zi înainte ca entitatea să părăsească grupul de întreprinderi multinaționale, cu excepția pct. 3 și 6, care vor fi raportate la data de depunere a prezentei notificări.

Dacă grupul de multinaționale este un grup multiparental, notificarea trebuie completată pentru fiecare societate-mamă finală.

Se completează astfel:

D.1: se raportează numele societății-mame finale a grupului.

D.2: se raportează codul alfabetic al țării cu 2 caractere pe baza standardului ISO 3166-1 Alpha 2 pentru jurisdicția în care se află societatea-mamă finală în scopuri GloBE.

D.3: se completează adresa completă și exactă.

D.4: se raportează codul de identificare fiscală sau numărul de identificare fiscală al societății-mame finale utilizat în scop fiscal în jurisdicția în care se află societatea-mamă finală în scopuri GloBE sau, în cazul în care codul de identificare fiscală nu este disponibil, un echivalent funcțional, cum ar fi un cod/număr de înregistrare al companiei.

Acesta este același cod de identificare fiscală / număr de identificare fiscală ca și codul de identificare fiscală sau numărul de identificare fiscală care este conținut în Declarația informativă privind impozitul suplimentar.

D.5: se raportează codul de identificare fiscală sau numărul de identificare fiscală (dacă există) emis către societatea-mamă finală de jurisdicția locală. Acesta este același cod de identificare fiscală / număr de identificare fiscală ca și codul de identificare fiscală sau numărul de identificare fiscală care este conținut în Declarația informativă privind impozitul suplimentar.

Informațiile din tabel vor fi raportate din ultima zi a anului fiscal de raportare sau din ultima zi înainte ca entitatea să părăsească grupul de întreprinderi multinaționale / grupul național de mari dimensiuni, cu excepția lit. D3 (adresa), care va fi raportat la data de depunere a prezentei notificări.

Informațiile de la lit. D (informații pentru societatea-mamă finală a grupului de întreprinderi multinaționale/grupului național de mari dimensiuni) se completează în continuare chiar dacă societatea-mamă finală nu depune Declarația informativă privind impozitul suplimentar, iar entitatea desemnată depune Declarația informativă privind impozitul suplimentar la nivel central.

E. Informații despre entitatea raportoare desemnată (dacă este cazul)

Dacă jurisdicția locală va primi Declarația informativă privind impozitul suplimentar prin schimb de informații de la jurisdicția unei entități desemnate (în loc de cea a societății-mame finale), se vor furniza informații pentru entitatea raportoare desemnată:

1. Nume	
2. Jurisdicția	
3. Adresa	
4. Cod de identificare fiscală / număr de identificare fiscală	
5. Codul de identificare fiscală al entității desemnate în jurisdicția locală (dacă este diferit și dacă există)	

Instrucțiuni:

E.2: se raportează codul de țară alfabetic cu 2 caractere pe baza standardului ISO 3166-1 Alpha 2 pentru jurisdicția în care se află entitatea de depozitare desemnată în scopuri GloBE.

E.3: se completează adresa completă și exactă.

E.4: se raportează codul de identificare fiscală / numărul de identificare fiscală al entității desemnate utilizat în scop fiscal în jurisdicția în care se află entitatea de depozitare desemnată în scopuri GloBE sau, în cazul în care codul de identificare fiscală/numărul de identificare fiscală nu este disponibil, un echivalent funcțional, cum ar fi un cod/număr de înregistrare al companiei. Acesta este același cod de identificare fiscală/număr de identificare fiscală ca și codul de identificare fiscală / numărul de identificare fiscală care este conținut în Declarația informativă privind impozitul suplimentar dacă entitatea desemnată este entitatea constitutivă care depune declarația.

E.5: se raportează codul de identificare fiscală emis entității desemnate de către autoritatea locală din România.

F. Perioada reglementată de notificare

a) Se vor indica datele de început și de sfârșit ale perioadei fiscale pentru raportare.

1.Data începerii anului fiscal de raportare	
2.Data de încheiere a anului fiscal de raportare vizat de prezenta notificare	

b) Pentru primul an de raportare

1. Data începerii primului an fiscal de raportare acoperit de prezenta notificare	
2. Data de încheiere a primului an fiscal de raportare vizat de prezenta notificare	

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Semnătura

Data

ANEXA Nr. 4

INSTRUCȚIUNI
privind completarea și depunerea formularului
„Notificare referitoare la obligația de depunere a declarației informative
privind impozitul suplimentar”

1. Entitățile raportoare trebuie să utilizeze formularul „Notificare referitoare la obligația de depunere a declarației informative privind impozitul suplimentar”, precum și programul de asistență, disponibil pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la adresa www.anaf.ro, secțiunea Servicii online, meniul Descărcare declarații electronice, în scopul raportării informațiilor prevăzute la art. 2 alin. (1) din ordin.

2. Formularul se transmite prin portal, se depune în format electronic sub forma unui fișier PDF cu XML atașat, semnat electronic, prin mijloace de transmitere la distanță pe portalul e-guvernare.

3. Formularul se depune la organul fiscal competent pentru administrarea creanțelor fiscale datorate de către contribuabil.

4. Pentru depunerea formularului „Notificare referitoare la obligația de depunere a declarației informative privind impozitul suplimentar”, entitățile raportoare trebuie să dețină un certificat digital calificat, eliberat în condițiile Legii nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea.

5. Corecțiile informațiilor transmise se efectuează după cum urmează:

- a) la inițiativa entităților raportoare;
- b) ca urmare a unei solicitări de corecție transmise de alte jurisdicții raportoare prin intermediul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;
- c) ca urmare a unei notificări transmise de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

6. Tipurile de corecții posibile: modificarea sau completarea unor informații transmise inițial, în situația în care au fost raportate incorect sau incomplet.

7. În notificarea rectificativă se înscriu toate informațiile prevăzute de formular, inclusiv cele care nu diferă față de formularul inițial.

ANEXA Nr. 5

Caracteristici de editare, modul de difuzare, utilizare,
păstrare și depunere a formularelor

1. Denumire: „Declarație informativă privind impozitul suplimentar” și „Notificare referitoare la obligația de depunere a declarației informative privind impozitul suplimentar”

2. Caracteristici de editare: se utilizează echipament informatic pentru completare și editare. Formularele se completează și se editează cu ajutorul programului de asistență asigurat gratuit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

3. Se utilizează în vederea raportării informațiilor cu privire la impozitul suplimentar și la obligația de depunere a formularului „Declarație informativă privind impozitul suplimentar”, care fac obiectul raportării.

4. Se completează și se depun de către declarant.

5. Circulă în format electronic la organul fiscal competent.

6. Se arhivează, în format electronic, în arhiva electronică centralizată. Termenul de arhivare se stabilește prin norme interne de arhivare electronică, elaborate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 6.930/2025 pentru aprobarea programelor școlare asociate disciplinelor prevăzute în Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.350/2025 privind aprobarea planurilor-cadru pentru învățământul liceal cu frecvență zi**

În conformitate cu prevederile art. 88 alin. (2) și (10) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 251/2025 privind organizarea și funcționarea Centrului Național pentru Curriculum și Evaluare,
având în vedere Ordinul ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare,
în baza Ordinului ministrului educației naționale nr. 3.593/2014 pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea și aprobarea curriculumului școlar — planuri-cadru de învățământ și programe școlare,
ținând cont de Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.350/2025 privind aprobarea planurilor-cadru pentru învățământul liceal cu frecvență zi,
având în vedere Referatul de aprobare nr. 2.962 din 30.12.2025,
în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării, interimar, emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 6.930/2025 privind aprobarea programelor școlare asociate disciplinelor prevăzute în Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.350/2025 privind aprobarea planurilor-cadru pentru învățământul liceal cu frecvență zi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 și 4 bis din 8 ianuarie 2026, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Se aprobă programele școlare asociate disciplinelor prevăzute în Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.350/2025 privind aprobarea planurilor-cadru pentru învățământul liceal cu frecvență zi, prevăzute în anexele nr. 3-92.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Programele școlare prevăzute în anexele nr. 3-92 se aplică progresiv începând cu clasa a IX-a a anului școlar 2026-2027.”

3. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Anexele nr. 1-92*) fac parte integrantă din prezentul ordin.”

4. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

5. După anexa nr. 89 se introduc trei noi anexe, anexele nr. 90-92, al căror cuprins este prevăzut în anexele nr. 2-4*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Pentru programele școlare prevăzute în anexele nr. 2-4 la prezentul ordin, competențele generale, competențele specifice și autorii reprezentativi recomandați sunt obligatorii și se vor aplica la nivelul tuturor unităților de învățământ din sistemul de învățământ preuniversitar.

Art. III. — În condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației și cercetării, la nivelul unităților de învățământ preuniversitar se pot pilota și programe școlare alternative, cu respectarea art. II.

Art. IV. — Direcția generală echitate și performanță în învățământul preuniversitar, Direcția generală minorități și desegregare, Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Tehnic și Profesional, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării, interimar,
Ilie-Gavril Bolojan

București, 17 februarie 2026.
Nr. 3.224.

*) Anexele nr. 1-4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 648420